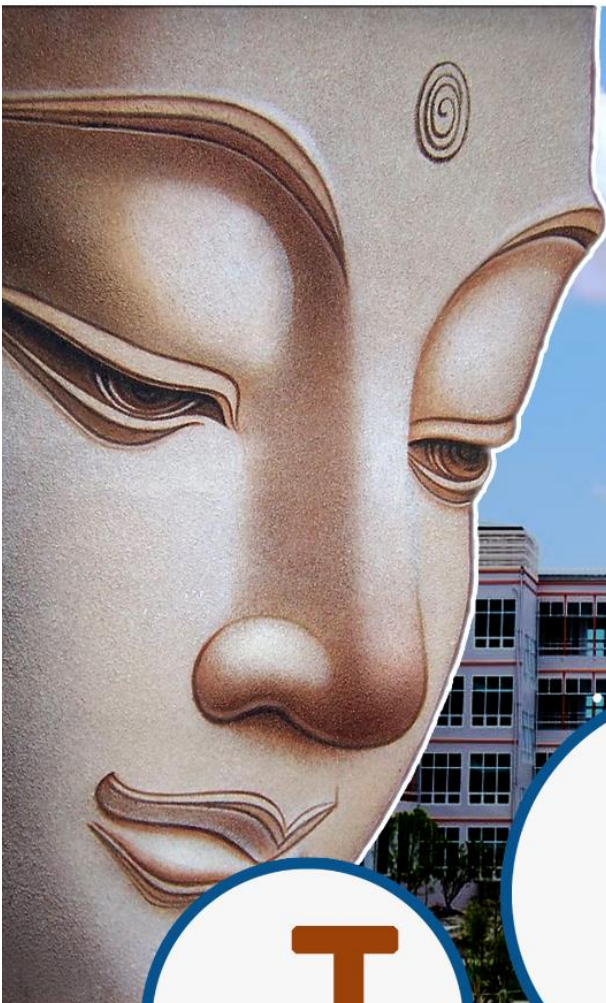

JOURNAL OF MONGKUT THAKSIN (ONLINE)

วารสารมงกุฎทักษิณ (ONLINE)

Vol.15 No. 2 (July – December 2019)
ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2562)

M

T

J

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY SRITHAMMASOKKARAT CAMPUS

ISSN : XXXX-XXXX (ONLINE)

Journal of Mongkut Thaksin (Online)

วารสาร มกุฏทักซิ่น (Online)

Vol.15 No.2 (July-December 2019)

ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม- ธันวาคม 2562)

วัตถุประสงค์

วารสารวิชาการมกุฏทักซิ่นเป็นวารสารเผยแพร่ความรู้ให้กับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช และเป็นวารสารวิชาการ เพื่อเป็นสื่อกลางส่งเสริมการเผยแพร่ องค์ความรู้ในด้านพระพุทธศาสนา สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ บริหาร และการประยุกต์ใช้องค์ความรู้จากการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เข้ากับพระพุทธศาสนา ผลงานทั้งทางด้านการวิจัย และผลงานทางวิชาการ บทความวิจัย หรือบทความวิชาการ ในมิติด้าน พุทธศาสนา ปรัชญา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และบริหารการศึกษา ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีกำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม-มิถุนายน / ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม (ราย 6 เดือน) ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยเสนอหรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสารวิชาการใดมาก่อน

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช 128 หมู่ 6 ถนนนครศรีฯ-ร่อนพิบูลย์ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000 โทรศัพท์ 0-7580-9128

Email: ssc@mbu.ac.th

Website: <http://ssc.mcu.ac.th>

ที่ปรกษาวารสารมณฑกษฏกษณ

พระเทพวษรเมธ, ผศ.ดร.

อธการบด มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย

พระมหาดตรชัย สดตตชโย, ผศ.ดร.

รองอธการบด มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย
ดานวษาการและพฒนาคุณภาพ

พระมหามณวทร ปุรสดตม, ผศ.ดร.

รองอธการบด มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย
ดานวทยและนวดกรรม

พระธรรมศากยวงศวษฐธ, ดร.

รองอธการบด มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย
ดานวเทศสัพพนธและพนธกษสาถ

พระครูปลัดสวฒนพรหมจรรยคุณ

รองอธการบด มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย
ดานกษาการนศกษาและเทคโนโลยธดจทล

พระครูสทธธรรมาภรรต, ผศ.ดร.

รองอธการบด วทยาเขตศธธรรมาศกราช

บรรณาธการวารสาร

พระราชวษฐธภรร

มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย

วทยาเขตศธธรรมาศกราช

หวัหน้ากองบรรณาธการ

ดร.สนธ อุนจะนา

มหาวทยาลยมหามณฑราชวทยาลย

วทยาเขตศธธรรมาศกราช

กองบรรณาธการ

พระครูอรุณสวตาลงการ, รศ.ดร

คณะสภคมศาสตร มหาวทยาลยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวทยาลย วทยาเขตนครศธธรรมาศ

พระครูวษยธรรมาศ สวธโย (คงคาหา), ดร.

มหาวทยาลยมหาจุฬาลงกรณราชวทยาลย
วทยาเขตนครศธธรรมาศ

พระมหาวษาณ กนตสธ, ดร.

คณะศาสนาและบษฐณา มหาวทยาลยมหามณฑ
ราชวทยาลย วทยาเขตศธธรรมาศกราช

พระครูบารชยวฒน, ดร.

คณะศาสนาและบษฐณา มหาวทยาลยมหามณฑ
ราชวทยาลย วทยาเขตศธธรรมาศกราช

ศาสตราจารย์ ดร.ครองชัย ทดถา

คณะมนุษยศาสตรและสภคมศาสตร
มหาวทยาลยสงขลานครทร วทยาเขตปดธานี

ศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ คำหอมกุล	คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช
รองศาสตราจารย์ ดร.สืบพงษ์ ธรรมชาติ	อาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัย ลักษณ์ นครศรีธรรมราช
รองศาสตราจารย์ วิมล คำศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช
รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
รองศาสตราจารย์ ดร.กันตณ หนูทองแก้ว	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวัลรัตน์ ศรีนวลปาน	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ศรีนวลปาน	รองคณบดี ฝ่ายวิชาการงานวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก นุ่นกล้า	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี ชุมเสน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์รัชต์วัช วิวังสุ	คณะศิลปศาสตร์ (วังนางเล็ง) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง ครุฑจั่น	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา วงศ์ยมย่อง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณณพงศ์ วงศ์ณาศรี	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพมาศ เสวตวรโชติ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศริน มนูญผล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา แสงอัมพร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ดร.สวัสดิ์ อโนทัย	คณะศาสนาปรัชญา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ดร.พัชรี สุขเมธกุล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ดร.โสภณ ขำทัพ	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ดร.บุญส่ง ทองเอียง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
ดร.สุภัทรา ภูษิตรัตน์วาลี	งานบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ	
พระมหาเอกกวิน ปิยวิโร, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
นายวิทยา ระน่อมบำรุง	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
นางจิตรา อุนจะนำ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
นางสาวมันทนา จันทรมาศ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
นายจิรพัฒน์ เผื่อแก้ว	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
นายชุตติเดช สุวรรณมณี	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ฝ่ายประสานงานและจัดการ

นางจิตรา อุนจะนำ

ฝ่ายกฎหมาย

พ.ต.อ.เจียร์ ชูหนู

ออกแบบปก

นางสาวมัทนา จันทร์มาศ

จัดรูปเล่ม

นายสรารุช ธรนิล

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2562 มีบทความที่ได้รับการคัดเลือกให้เผยแพร่จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

1) เรื่อง **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช** โดย พิพัฒน์ สงพลอด มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) เรื่อง **การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช** โดย สุจิตรา ธาณิรัตน์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) เรื่อง **ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช** โดย สุนิสา นารถไพรินทร์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

4) เรื่อง **สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช** โดย สันติ ขาญปรางค์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช

5) เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช โดย ดวงใจ อยู่เถาว์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช

ทำนนี้ ขอประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักวิชาการ รวมทั้งผู้สนใจทีจะ เผยแพร่บทความได้ส่งผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนี้เพื่อเป็นพื้นที่ทางวิชาการในการสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้สำหรับวิถีใหม่ (New Normal) อย่างยั่งยืนต่อไป

พระราชวิสุทธีกรวิ

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

PEOPLE' OPINION TOWARDS APPLICATION OF PANCASILA IN DAILY LIFE OF LOCAL POLITICIANS KHUN THALE SUB-DISTRICT, LANSKA DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

น

1

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

พิพัฒน์ สงปลอด

AN APPLICATION OF PANCA DHAMMA IN LIVING A DAILY LIFE OF STUDENTS' PARENTS IN THUNGSONG SAHAPRACHASAN SCHOOL, KHOA KHAW SUB-DISTRICT, THUNGSONG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

20

การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุจิตรา ธาณิรัตน์

EFFICIENCY OF CIVIL REGISTRATION SERVICES THAPAIR MUNICIPALITY, NAKHONSITHAMMARAT PROVINCE, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

43

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุนิสา นารถไพรินทร์

STATE AND PROBLEM IN THE TEMPLE ABBOTS ADMINISTRATION IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

57

สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สันติ ชาญปรานี

POLITICAL PARTICIPATION OF HIGHER VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS, NAKHONSITHAMMARAT TECHNICAL COLLEGE

76

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค นครศรีธรรมราช

ดวงใจ อยู่แถว

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5
ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล
อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

PEOPLE' OPINION TOWARDS APPLICATION OF PANCASILA IN DAILY
LIFE OF LOCAL POLITICIANS KHUN THALE SUB-DISTRICT, LANSKA
DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พิพัฒน์ สงพลอด

Pipat Songplod

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จำนวน 10,268 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านเว้นจากมูสาวาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านเว้นจากของเมา

(สุราและเมรัย) ด้านเว้นจากปาณาติบาต ด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร ส่วนด้านเว้นจาก
อทินนาทาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญห
การนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุด
คือ ด้านเว้นจากปาณาติบาต รองลงมาได้แก่ด้านเว้นจากอทินนาทาน การแก้ไขปัญหควรนำ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ควบคู่
กับการมีความรู้ความสามารถ สร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี ยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นที่ีใช้วาจา
สุภาพ สร้างค่านิยมในการไม่ดื่มสุราและของมึนเมาในงานรื่นเริงต่าง ๆ

คำสำคัญ: หลักศีลห้า, นักการเมืองท้องถิ่น, จังหวัดนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows 1). To study people's opinion toward application of Pancasila in daily life of local politicians, Khuntale sub district, Lansaka district, Nakhon Si Thammarat province. 2). To study the suggestion on problem and resolution on people's opinion toward application of Pancasila in daily life of local politicians, Khuntale sub district, Lansaka district, Nakhon Si Thammarat province. The population were the people who live in Khuntale sub district, Lansaka district, Nakhon Si Thammarat province for 10,268 persons, sample size by Krejcie and Morgan' measurement, the sample were about 370 persons, the instrument for data collection was questionnaire, data analysis by package computer program, the statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation.

The research results were found that:

The people's opinion toward application of Pancasila in daily life of local politicians, Khuntale sub district, Lansaka district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at more level for all aspects when considered in each aspect found that the aspect of abstaining from false speech) was the highest mean and followed up the aspect of intoxicant drinking the aspect of abstaining from killing, the aspect

of abstaining from sexual misconduct and the aspect of abstaining from stealing was the lowest mean respectively. the resolution there should have hardly on self-sufficient economy philosophy in life, to make important on ethics along with aware on knowledgeable, to make a good conscious and value, to praise a good speech of politician, to make a good value in any entertainment without alcohol.

Keywords: the five precepts, Local politician, Nakhon Si Thammarat province.

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบัน เรามักจะได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ในด้านลบที่สะท้อนปัญหาของสังคมซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอดีตและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีหลายรูปแบบ มีความซับซ้อนและรุนแรงที่แตกต่างกัน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคอร์รัปชัน ปัญหาสิ่งเสพติด ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ ปัญหาโรคติดต่อ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ เกิดจากการอยู่ร่วมกันของสังคมมนุษย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่กระทบกับคนส่วนใหญ่ในสังคม และทุกคนไม่ยอมให้มันเกิดขึ้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง เปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมแล้วพัฒนาเป็นสังคมเทคโนโลยี สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นลำดับ ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของประชากร การอพยพย้ายถิ่นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศอย่างไร้พรมแดน จนทำให้การขยายตัวของเมืองเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่มีปัญหา เช่น การใช้ความรุนแรง ปัญหาการลักขโมย ปัญหาการเบียดเบียนแย่งชิงทรัพยากรกันและกัน ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาการนอกใจคู่สมรส ปัญหาการฉ้อโกงด้วยกลและวิธีการต่าง ๆ ปัญหาการมั่วสุมเสพสารเสพติดของคนในสังคม เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่เพิ่มและทวีความรุนแรงขึ้นทุกวันจนกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไขได้ ปัญหาที่กล่าวถึงนี้ ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดจากการล่องละเมิดศีล 5 ซึ่งเป็นหลักจริยธรรมขั้นพื้นฐานของมนุษยชาติตามหลักการของพระพุทธศาสนา ปัญหาต่าง ๆ จึงเพิ่มขึ้นมากมายเป็นลำดับ

ศีล 5 ถือได้ว่าเป็นกฎระเบียบอยู่คู่กับสังคมพุทธของไทยมาก่อนที่จะมีการร่างกฎหมายขึ้นมาเพื่อบังคับใช้ ซึ่งตัวศีลเองนอกจากจะเป็นพื้นฐานธรรมของปัจเจกบุคคลแล้ว ศีลยังถือได้

ว่าเป็นหมวดธรรมที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคมอีกด้วย ความสำคัญของศีล 5 คือ การมีความประพฤติดี ทางกายและวาจา การรักษากายและวาจาให้เรียบร้อย เป็นข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมกายและวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงามเมื่อประชาชนทุกคนของประเทศประพฤติตนอยู่ในเบญจศีลแล้ว ความสงบสุขเรียบร้อยก็จะเกิดขึ้นแก่สังคมประเทศชาติ เพราะศีลเป็นคุณธรรมพื้นฐานของมนุษย์ ให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขปราศจาก การเบียดเบียน ซึ่งกันและกัน (พระมงคล จุกวโร (วิชาชัย), 2558) ดังนั้น ศีลจึงครอบคลุมเรื่องการจัดระเบียบชีวิตด้านนอกทั้งหมด เท่าที่จะช่วยทำสภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปกิจการทั้งหลายของหมู่ชน ความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และสภาพแวดล้อมที่ควรจัดได้ ให้มีสภาวะที่เกื้อกูลแก่ความเจริญงอกงามของชีวิตในจิตใจ จึงสอดคล้องกับการที่ชีวิตด้านในที่เจริญงอกงามนั้นจะสะท้อนผลดีงามออกมาแก่ชีวิตด้านนอกคือเหมาะแก่การที่ทุก ๆ คนจะพากันปฏิบัติตามหลักศีล สมาธิ ปัญญา โดยเฉพาะจะได้สามารถฝึกจิตและปัญญาให้เจริญ เพื่อจะได้ประสบชีวิตที่มีความสุขแท้จริง พร้อมด้วยจิตใจที่เป็นอิสระผ่องใสเบิกบานในท่ามกลางสังคมและสภาพแวดล้อมที่สงบเรียบร้อยร่มเย็นและร่มเย็นเป็นสุข (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2549)

ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช นับว่าเป็นสังคมหนึ่งที่ประกอบด้วยประชาชนที่มีความหลากหลาย มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ จากความแตกต่างทางสังคมดังกล่าว จึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาความไม่เป็นระเบียบ อบายมุข การขาดความสามัคคี ขาดซึ่งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย แบ่งพรรคแบ่งพวก ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นต้น ผู้ปกครองทางสังคมซึ่งก็คือ นักการเมืองท้องถิ่น จึงเป็นกำลังสำคัญของสถาบันการเมืองที่มีหน้าที่บริหารและปกครองท้องถิ่น บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียศ 5 เป็นพื้นฐานในการประพฤติปฏิบัติตน และนำมาเป็นหลักในการปกครองคนในชุมชน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการปกครองคนในชุมชนโดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งจะได้นำไปสู่การศึกษาสำหรับพื้นที่ชุมชนอื่นๆ ที่มีบริบทต่างไป และต้องการศึกษาต่อไป ตลอดจนเป็นแบบอย่างของการพัฒนาในระดับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10,268 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (สงศรี ชมพูนรงค์, 2552) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน

เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic random Sampling) โดยหาช่วงห่างของการสุ่ม โดยใช้สูตร ช่วงห่าง = จำนวนประชากร ÷ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = 2.8 จึงใช้ 3 เป็นช่วงของการเลือก โดยแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มาประชุมในวันประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน โดยเริ่มแจกจากคนที่ 3, 6, 9, 12, 15..... จนครบจำนวน 370 คน (สงศรี ชมพูนรงค์, 2552)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด สร้างคู่มือลงรหัสและนำข้อมูลมาลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปบันทึกในแผ่นข้อมูล (CD) แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ตามลำดับ

ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตรประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 232 คน คิดเป็นร้อยละ 62.70 และเป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 ตามลำดับ

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 30 - 45 ปี จำนวนทั้งสิ้น 151 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 มีอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวนทั้งสิ้น 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 ตามลำดับ

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. จำนวนทั้งสิ้น 146 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 ตามลำดับ

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง จำนวนทั้งสิ้น 164 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวนทั้งสิ้น 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 ประกอบอาชีพ แม่บ้าน/นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และประกอบอาชีพ รับราชการ จำนวนทั้งสิ้น 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 ตามลำดับ

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 และมีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติผิดในกาม) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย เพศชาย พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

รองลงมาคือ ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ส่วนด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติผิดในกาม) และด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30-45 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านเว้นจากมุสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ กาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติผิดในกาม) ส่วนด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 30-45 ปี พบว่า ด้านเว้นจากมุสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 45 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านเว้นจากมุสาวาท (ไม่พูดเท็จ) และด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านเว้นจากมุสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านเว้นจากมุสาวาท

(ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามาได้ให้) ส่วนด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) และด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติดิฉินในกาม) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติดิฉินในกาม) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามาได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง และอาชีพแม่บ้าน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามาได้ให้) และด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติดิฉินในกาม) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พบว่า ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) ส่วนด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามาได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพแม่บ้าน/นักศึกษา พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามาได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,001- 15,000 บาท รายได้ 15,001-20,000 บาท และรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากกาเมสุมิจฉาจาร (ไม่ประพฤติดินในกาม) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 10,001–15,000 บาท พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามิได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 15,001–20,000 บาท พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ส่วนด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านเว้นจากมูสาวาท (ไม่พูดเท็จ) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเว้นจากกาเมสุมิจฉาจาร (ไม่ประพฤติดินในกาม) และด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) ส่วนด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามิได้ให้) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ดังนี้

1) ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นไม่มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์ มีการเบียดเบียนสัตว์ในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ มีการล่าสัตว์ การนำสัตว์มาทรมาน นำสัตว์ป่ามาเลี้ยงและกักขังไว้ นำสัตว์มาต่อสู้กันเพื่อการพนัน ยังคงสนับสนุนและเป็นผู้ร่วมจัดกีฬาที่นำสัตว์มาทรมานเช่น ชนไก่ ชนโค กัดปลา ฯลฯ ไม่ค่อยดูแลสัตว์เลี้ยงของตนเองให้ดี สัตว์เลี้ยงอดอยาก ยังมีการทำร้ายสัตว์ให้เห็น

2) ด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขามิได้ให้) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นยังมีพฤติกรรมละโมภ โโลภมาก เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่พวกพ้องก่อนชาวบ้าน มักเอาเปรียบประชาชน ไม่มีความยุติธรรม ขาดความพอดี และพอเพียง

3) ด้านเว้นจากกาเมสุมิจฉาจาร (ไม่ประพฤติดินในกามทั้งหลาย) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นวางตนไม่สำรวม ไม่มั่นคงในคู่ครองของตนเอง นอกใจคู่ครอง มีพฤติกรรมและค่านิยมในการเปลี่ยนคู่นอน มักจะมีปัญหาครอบครัว

4) ด้านเว้นจากมฺสาวาท (ไม่พูดเท็จ) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นยังมีการพูดส่อเสียด พูดยุยงให้เกิดความแตกแยก ชัดแย้งกัน มีการพูดเท็จ บิดเบือนข้อเท็จจริง พูดเพื่อเจ้อ ไรสาระ พูดคำหยาบคาย พูดจาประจบสอพลอ พูดหลอกลวงเพื่อเอาตัวรอดทำให้เกิดผลเสีย

5) ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท) ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นชอบดื่มสุราของมึนเมา ชอบสุบบุหรี ยังเห็นความจำเป็นว่าต้องดื่มสุราในงานสังคมหรืองานรื่นเริงต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในหมู่บ้าน มองพฤติกรรมการดื่มของมึนเมาว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ด้านเว้นจากปาณาติบาต (ไม่ทำลายชีวิต) ได้แก่ ส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่นสร้างจิตสำนึกให้ตระหนักและเข้าใจถึงบาปที่เกิดจากการเบียดเบียนชีวิตสัตว์ และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการเลี้ยงหรือบริโภคเนื้อสัตว์ป่า ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยไม่ต้องกักขังให้สัตว์ทรมาน ควรปล่อยให้สัตว์อยู่ตามธรรมชาติ

2. ด้านเว้นจากอทินนาทาน (ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้) ได้แก่ ควรให้นักการเมืองท้องถิ่นนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ให้ความสำคัญในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ควบคู่กับการมีความรู้ความสามารถ

3. ด้านเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (ไม่ประพฤติดนินทามทั้งหลาย) ได้แก่ ควรมีกิจกรรมที่ให้นักการเมืองท้องถิ่นได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และได้ตระหนักถึงผลเสียที่เกิดจากการไม่มั่นคงในคู่ครองของตนเอง และการไม่สำรวมในกาม

4. ด้านเว้นจากมฺสาวาท (ไม่พูดเท็จ) ได้แก่ สร้างจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีให้กับนักการเมืองท้องถิ่นว่าจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน ยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นที่ชั่วจากสุภาพไพเราะ และควรมีมาตรการที่เด็ดขาดเพื่อลงโทษกับนักการเมืองท้องถิ่นที่ชั่วจากไม่สุภาพ

5. ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท) ได้แก่ สร้างค่านิยมในการไม่ดื่มสุราและของมึนเมาในงานรื่นเริงต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงโทษของการดื่มสุราหรือโทษของการสุบบุหรี

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่า นักการเมืองท้องถิ่นตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับการอบรมจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรมทางพุทธศาสนา ตั้งแต่เด็ก แม้กระทั่งได้รับเลือกเป็นนักการเมืองท้องถิ่นก็ได้นำหลักธรรมพื้นฐานทางพระพุทธศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วิไลพร อุ่นเจ้าบ้าน, 2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตรมีพฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระไพศาล อตถกามา (เมืองเกิด), 2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พอพล อุบลพันธุ์, 2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านวนจากปาณาติบาต (ไมทำลายชีวิต) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวนจากปาณาติบาต (ไมทำลายชีวิต) โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุดนั้ขอปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการเมืองท้องถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นคุณค่าของชีวิตสัตว์ และให้ความสำคัญต่อศีลด้านวนจากปาณาติบาต คือการไมทำลายชีวิต คือ การไมสนับสนุนการฆ่าสัตว์ มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์ ไมปล่อยให้สัตว์เลี้ยงอดอยาก และไมเห็นด้วยกับการสนับสนุนกีฬาที่นำสัตว์มาทรมาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระไพศาล อดุลกโม (เมืองเกิด), 2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอลานสกา จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอลานสกา จังหวัดสงขลา ด้านปาณาติบาตกับเมตตากรุณา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พอล อุลพันธุ์, 2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยภาพรวมบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำศีล 5 ด้านปาณาติบาตไปใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่านักการเมืองท้องถิ่นไมเห็นด้วยกับการสนับสนุนกีฬาที่นำสัตว์มาทรมาน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด นั้ขอปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการเมืองท้องถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเมตตาสงสารสัตว์ ไมอยากให้นำสัตว์มาทรมานโดยการนำสัตว์มาต่อสู้กัน เพื่อหวังผลแพ้ชนะ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พอล อุลพันธุ์, 2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยภาพรวมบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำศีล 5 ด้านปาณาติบาตไปใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านวนจากอทนนาทาน (ไมเอาของที่เขาไมไดให) พบวา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักรการเมืองทองถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวนจากอทนนาทาน (ไมเอาของที่เขาไมไดให) โดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่านักรการเมืองทองถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไมเอารัดเอาเปรียบในทรัพย์สินของผู้อื่นสนับสนุนการประกอบอาชีพสุจริต ไมละโมภโลกมากในทรัพย์สินที่มีใชของตนเอง และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีโดยการไมลักขโมยสิ่งของที่มีใชของตน จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระไพศาล อดุลกาโม (เมืองเกิด), 2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านอทนนาทานกับสัมาอาชีวะ โดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก

ด้านวนจากกาเมสุมิฉาจาร (ไมประพฤติผิดในกาม) พบวา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักรการเมืองทองถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวนจากกาเมสุมิฉาจาร (ไมประพฤติผิดในกาม) โดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่านักรการเมืองทองถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช วางตนเหมาะสมไมละเมิดในคุครองของผู้อื่น มั่นคงในคุครองของตนเอง มีความสำรวมในกาม และให้การสนับสนุนให้มีกิจกรรมที่สร้างความรัก สัมครสมานในครอบครัวขึ้นอีกด้วย จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระมหาปัญญา ขยปญญ (ดาบพลหาร), 2543) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กาเมสุมิฉาจารกับปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน” จากศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบันนี้ ส่วนหนึ่งมาจากเรื่องของการกามและพฤติกรรมในการเสพกามของปัจเจกบุคคลที่ดำเนินชีวิตตกอยู่ในอำนาจวัตถุนิยม (Materialism) เชิงบริโภคนิยม โดยเห็นว่าความสุขทางกายเป็นเรื่องสำคัญและมีค่าสูงสุดในชีวิต และปัจเจกบุคคลประเภทนี้นับวันแต่จะเพิ่มปริมาณมากขึ้นโดยลำดับ

ด้านวนจากมุสาวาท (ไมพูดเท็จ) พบวา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักรการเมืองทองถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวนจากมุสาวาท (ไมพูดเท็จ) โดยรวม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้

อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ำนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงในการนำเสนอข้อมูลแก่ชาวบ้าน ไม่ใช้วาจาหยาบคาย และให้ความสำคัญกับการพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (พระมหาคณิศฐพล สุนทรศรี (ขบวนงาม), 2561) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน บ้านกระหม อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่าประชาชนบ้านกระหม มีระดับพฤติกรรมการนำศีลข้อ 4 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) ได้แก่การไม่พูดโกหกหรือเรื่องไม่จริง มีการนำไปใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10, 3.40$ และ 2.90) คือไม่เคยพูดคำหยาบหรือพูดเหน็บแนมคนอื่น ไม่ผิดสัญญาหรือไร้สัจจะและอดทนอดกลั้นต่อการโต้เถียงด้วยเรื่องไม่จริง มีการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.34$) คือ ชักชวนคนอื่นให้เห็นโทษของการละเมิดศีลข้อ 4

ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเว้นจากของเมา (สุราและเมรัย) โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ำนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นความสำคัญของการครองสติ ไม่สนับสนุนการเสพสุราและของมีเมา ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ให้การสนับสนุนการต่อต้านการเสพสารเสพติดทุกประเภท และเป็นตัวอย่างที่ดีไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระไพศาล อตถกามา (เมืองเกิด), 2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้านสุราเมรัยกับสติสัมปชัญญะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนที่ว่ำนักการเมืองท้องถิ่นให้การสนับสนุนการต่อต้านการเสพสารเสพติดทุกประเภท มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ำนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้นำชุมชนที่มีทัศนคติในการบริหารงานที่ดี จึงสนับสนุนการต่อต้านการเสพสารเสพติดทุกประเภท และสนับสนุนให้เยาวชนได้เล่นกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ทรงเกียรติ เม่นสุวรรณ และคณะ, 2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนว

ทางการเสริมสร้างสันติภาพตามหลักศีล 5 ของ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สาขาวิชาสันติศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครสวรรค์อยู่ในระดับมากทุกด้าน

องค์ความรู้ใหม่

ข้อค้นพบจากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยพบว่า การที่จะทำให้ นักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา ปฏิบัติตามหลักศีล 5 อย่างจริงจังได้นั้น จะต้องมีการส่งเสริมการปฏิบัติอย่างเป็นกระบวนการตามหลัก IPO ดังนี้

I = Input ปัจจัยนำเข้า คือ นักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของศีล 5 อย่างแท้จริง โดยมีผู้บังคับบัญชา ผู้นำชุมชน เช่นพระสงฆ์และปราชญ์ชุมชน ให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง

P = Process กระบวนการด้านนโยบาย นโยบาย กิจกรรม โครงการ ส่งเสริมการรักษาศีล 5 ใน ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา ความร่วมมือในการรักษาศีล 5 การติดตาม/ประเมินผลการรักษาศีล 5 และสร้างแรง จูงใจด้วยการมอบรางวัลให้กับผู้รักษาศีล 5 อย่างเคร่งครัด ถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญแนวทางการเสริม ต่อการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักการเมืองท้องถิ่น เช่น โครงการถือศีลในวันธรรมสวนะ โครงการผู้บริหารรักษาศีล โดยจัดให้มีผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่น เข้าร่วมโครงการ เมื่อทุกคนเข้าร่วมโครงการก็จะเป็นความสามัคคีของหมู่คณะนำมาซึ่งความสงบสุขสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง

O = Output ผลผลิต เมื่อกระบวนการที่กล่าวมาแล้วข้างต้นชัดเจน ดำเนินไปได้อย่างจริงจัง ทำให้เกิดการรักษาศีล 5 อย่างเข้มแข็ง อย่างเคร่งครัด ผลที่ตามมาคือเกิดความสงบสุขภายในชุมชน เพราะศีล 5 เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต อย่างสันติภาพ สันติสุข เป็นพื้นฐาน

สำคัญในการเข้าสู่มรรคผลและนิพพาน ตามที่องค์สมเด็จพระบรมศาสดา ได้ทรงแสดงไว้อย่างแท้จริง แนวทางดังกล่าวนี้ จะช่วยส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอ ลานสกา รักษาศีล 5 ได้จริงจังมากขึ้น มีภูมิต้านทานต่อกิเลสตัณหาที่ยั่วยุ การขับเคลื่อนด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของชุมชนจะเป็นกลไก สำคัญ และสร้างจิตสำนึกหรือวัฒนธรรมของ นักการเมืองต้นแบบที่รักษาศีล 5 และ เป็นคนดีของสังคม ซึ่งทำให้สังคม ชุมชน เกิดความร่มเย็น เป็นสุขตามมา

สรุป

ศีล 5 เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตเป็นกรอบแห่งความประพฤติในการอยู่ร่วมกันอย่าง สันติสุข การส่งเสริมการรักษาศีล 5 การสร้างแรงจูงใจด้านบวก ด้วยการให้เห็นจุดหมายของการ รักษาศีล การสร้าง แรงจูงใจด้านลบ ด้วยการสร้างความกลัวต่อการละเมิดศีล และการสร้าง แรงจูงใจด้วยการปฏิบัติเป็นแบบ อย่างเพื่อสร้างศรัทธาในการรักษาศีล ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ คนไทยไม่สามารถรักษาศีล 5 เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่าง รวดเร็ว พุทธศาสนิกชนไม่ใส่ใจในศาสนาและเพราะความอยากได้อะไรก็มีไม่รู้จักพอของมนุษย์ ด้วย เหตุนี้ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหาเรื่องการใช้ความรุนแรง พฤติกรรมความ เสี่ยงด้าน ศีลธรรม การติดสุรายาเสพติดของเยาวชนไทยที่นับวันจะยิ่งพบเห็นเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ให้เห็นแทบทุกวัน นักการเมืองท้องถิ่นซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้นำที่มีบทบาทต่อชุมชนเป็นอย่างมาก และมี ความใกล้ชิดประชาชนเป็นอย่างยิ่ง หากนักการเมืองท้องถิ่นนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างแท้จริงแล้ว จะเป็นต้นแบบที่ดีงามให้แก่สังคม และเป็นการสร้างสังคมสันติสุขให้เกิดขึ้นอย่าง แท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่นนำหลักธรรมทางพุทธศาสนาไปใช้ในการปฏิบัติงานด้วย ผู้บริหารท้องถิ่นควรปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทุกคนควรยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมอย่างเคร่งครัดปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง

2. เทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนนักการเมืองท้องถิ่นตลอดจนบุคลากรให้นำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตรประจำวันอย่างต่อเนื่อง

3. เทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาศีล 5 โดยจัดให้มีการประกาศยกย่องบุคคลตัวอย่างของตำบล ที่ปฏิบัติตามหลักศีล 5 อย่างเคร่งครัด และเป็นแบบอย่างที่ดีในชุมชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหลักศีล 5 ของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของนักการเมืองท้องถิ่น ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”

3. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักศีล 5 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”

เอกสารอ้างอิง

ทรงเกียรติ เม่นสุวรรณ และคณะ. (2560). แนวทางการเสริมสร้างสันติภาพตามหลักศีล 5 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สาขาวิชาสันติศึกษา. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(พิเศษ), 363-364.

พระไพศาล อตถกาม (เมืองเกิด). (2556). การปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเอียงสามัคคี) อำเภอหาดใหญ่. ในวิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2549). พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.
- พระมงคล จกกวโร (วิชาชัย). (2558). ศึกษาพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรและสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองชัย. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด(1), 313.
- พระมหาคณิศฐพล สุนทรสี (ขบวนงาม). (2561). ศึกษาพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน บ้านกระหม อำเภอมืองสุรินทร์. ใน ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาปัญญา ชยปญโญ (ดาบพลหาร). (2543). กาเมสุมิฉฉาจารกัปปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พอพล อุบลพันธุ์. (2551). การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วิไลพร อุ่นเจ้าบ้าน. (2554). ศึกษาพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอตะพานหิน. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สงศรี ชมพวงศ์. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียน
โรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

AN APPLICATION OF PANCA DHAMMA IN LIVING A DAILY LIFE OF
STUDENTS' PARENTS IN THUNGSONG SAHAPRACHASAN SCHOOL,
KHOA KHAW SUB-DISTRICT, THUNGSONG DISTRICT, NAKHON SI
THAMMARAT PROVINCE

สุจิตรา ธาณิรัตน์

Sujittra Taneerat

โรงเรียนสตรีทุ่งสง

Satree Thungsong school, Thailand.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 204 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน

ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ปลูกจิตสำนึกให้มีความกตัญญูต่อสัตว์ ควรส่งเสริมให้ได้ทำกิจกรรมลดละเลิกการทำลายความสุขของผู้อื่น เข้าวัดทำบุญบ่อย ๆ ควรส่งเสริมให้ลดละเลิกการฉ้อโกง เบียดเบียนทรัพย์สินทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น ควรส่งเสริมให้มีความสำรวมในกามคุณโดยจัดกิจกรรมให้ได้เข้าวัดฟังธรรมทำใจให้สงบ ควรส่งเสริมให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ส่งเสริมให้มีการพูดความจริงคำสัตย์อันเป็นเหตุที่ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ส่งเสริมให้ทำสมาธิเจริญกรรมฐาน และอ่านหนังสือธรรมะในเวลารว่าง

คำสำคัญ: หลักเบญจธรรม, โรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์, จังหวัดนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows 1) To study an application of Panca Dhamma in living a daily life of students' parents in Thungsong Sahaprachasan school, Khoa Khaw sub- district, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To study the suggestions were concerned with promotion on an application of Panca Dhamma in living a daily life of students' parents in Thungsong Sahaprachasan school, Khoa Khaw sub- district, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. The population were parents of students in Thungsongsahaprachasan school, Khoa Khaw sub- distirict, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province amount 204 persons, sample size by technics of Krejcie and Morgan, got the sample amount 132 persons, the instrument for data collection was questionnaire both closed-open end questions, data analysis by package computer program, the statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation.

The research results found that;

An application of Panca Dhamma in living a daily life of students' parents in Thungsong Sahaprachasan school, Khoa Khaw sub- district, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province found that by overview was at more level.

The suggestions were concerned with promotion to apply the Panca Dhamma in living a daily life of students' parents in Thungsong Sahaprachasan school, Khoa Khaw sub-district, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province, there were found that to keep regarding on kindness to any beings, there should promote the activities on destroy any happiness of others, to make merits as usually, there should avoid any corruption and destroying of wealth belonging others, there should promote to keep regard on sexual beware ness by giving any activities to take them in temple for meditation practice, there should promote them for family activities, there should promote them for right speech that is the cause to make good feeling to others, there should promote to make meditation and read Dhamma books on free time.

Keywords: Panca Dhamma, Thungsong Sahaprachasan School, Nakhon Si Thammarat province

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2504 ที่เน้น เรื่องเศรษฐกิจเป็นหลักและปัจจัยที่จะทำให้เศรษฐกิจเจริญในเวลานั้นก็คืออุตสาหกรรม¹ ได้ทำให้ประเทศไทย เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต จากสังคมเกษตรกรรม เปลี่ยนเป็นสังคมอุตสาหกรรม จากสังคมชนบท เปลี่ยนเป็นสังคมเมือง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่เป็นระบบและไร้ทิศทาง ขาดการวางแผนอย่างเข้าใจ ขาดการมีส่วนร่วมกับประชาชน นับตั้งแต่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 แล้ว ประเทศไทยก็ ก้าวเข้าสู่ยุคพัฒนาอย่างแท้จริง มีการระดมสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและกิจกรรมอุตสาหกรรม ถนนหนทางก็เกิดขึ้นมากมาย เชื้อต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น ประเทศไทยมีความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว (นิโรธ ทองธรรมชาติ, 2559) สภาพสังคมไทยในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าเปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง สังคมชนบทเติบโตขึ้นและเจริญมากขึ้นทัดเทียมกับสังคมเมือง ทำให้เป็นสังคมที่ต่างคนต่างอยู่ การประกอบอาชีพก็ได้รับการพัฒนาให้มีการแข่งขันกันในด้านคุณภาพมากขึ้น ด้านการเมืองก็มีความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงจนยากที่

จะปรองดอง มุ่งประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม เมื่อมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้มีผลกระทบต่อบรรยากาศชีวิตของผู้คนในทุกระดับ ความเจริญด้านเทคโนโลยี ข่าวสารข้อมูล เป็นตัวเชื่อมระบบเศรษฐกิจไว้ทั่วโลก ส่งผลให้ระบบทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นยุควัตถุนิยม ในขณะเดียวกันปัญหาความเสื่อมทรามทางศีลธรรมก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นจนเป็นที่น่าวิตก ดังจะเห็นได้จากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมากมายเช่น หันไปนิยมความหรูหรา ฟุ่มเฟือย ประพัตติน ขาดศีลธรรม เห็นคุณค่าของเงินตราสำคัญกว่าคุณค่าทางจิตใจ คนดีถูกทำลาย สังคมยกย่องคน รวย ทำให้มีการทุจริตคดโกงกันมากขึ้นเพื่อสร้างฐานะขาดความซื่อสัตย์สุจริตคำนึงถึงประโยชน์ ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม เอาัดเอาเปรียบผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าใช้อำนาจไปในทางที่ผิดทำนองคลองธรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ต้องปรับตัวตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก จนละเลยในด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

ในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชนนั้น สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว และให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ จำเป็นที่ จะต้องเริ่มต้นจากตัวของบุคคลในครอบครัวเป็นอันดับแรก เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่าง บุคคล เป็นลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ ระหว่างพ่อแม่ลูก ความสัมพันธ์ระหว่างปู่ย่าตายายกับลูกหลาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ในหมู่ญาติ มิตร โดยครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะมีการสนทนาพูดคุยกันด้วยความรักใคร่ปรองดอง มีความ ห่วงใยซึ่งกันและกัน ปรึกษาหารือร่วมกันเมื่อมีปัญหาต่างๆเกิดขึ้น (จิราพร ชมพิกุล และคณะ, 2552) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆในครอบครัวนั้น ทำให้การดำเนินชีวิตของบุคคลที่เป็นสมาชิกในครอบครัวให้เป็นไปอย่างราบรื่นและเป็นไปอย่างมีความสุข เกิดความเข้าใจในระหว่าง บุคคลต่อบุคคลได้ดี นำมาซึ่งความสุข ความสำเร็จของตนเอง ครอบครัว สังคม และไปจนถึง ประเทศชาติบ้านเมืองที่ตนเองเป็นสมาชิกให้ดำเนินไปอย่างสันติและความผาสุกต่อไป (สมิธ วุฒิสวัสดิ์, 2552) หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้าใจถึงการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและ สามารถ ปฏิบัติได้ดี บุตรก็จะได้รับการหล่อหลอมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวนำไปสู่การปฏิบัติ ตนอย่างผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามตามหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะหลัก เบญจธรรมอันประกอบด้วย เมตตา กรุณา สัมมาอาชีวะ กามสังวรสังจจะ และสติสัมปชัญญะ (แม่กองธรรมสนามหลวง, 2550) หลักธรรมนี้เป็นธรรมที่ทำให้บุคคลเป็นมนุษย์สมบูรณ์ หาก ผู้ปกครองนำหลักธรรมนี้ไปประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องแล้ว ชีวิตครอบครัวก็จะมีความสุข และนำ

ความเจริญรุ่งเรืองมาสู่สมาชิกในครอบครัว ชุมชน สังคมประเทศชาติได้ เนื่องจากผู้ปกครองเป็นต้นแบบของบุตร การประพฤติปฏิบัติของผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดเป็นผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้กับบุตรธิดา มีการสื่อสารและการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน การพูดและการกระทำของผู้ปกครองจะถูกถ่ายทอดมายังบุตรธิดา ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองประพฤติปฏิบัติหรือกระทำอย่างไร บุตรธิดาก็จะปฏิบัติหรือกระทำตามนั้น (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551)

โดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม อาชีพหลักคือการทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน การปลูกพืชตามฤดูกาลต่าง ๆ การเลี้ยงหมู การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงปลาน้ำจืด นอกจากนี้ยังมีการประกอบอาชีพรับจ้างกรีดยาง อาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพช่างก่อสร้าง อาชีพค้าขาย มีรายได้ไม่แน่นอน เนื่องจากการประกอบอาชีพต้องพึ่งพาดินฟ้าอากาศ ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะทางสังคมในชุมชนเกิดจากการอพยพเข้ามาทำมาหากินจากอำเภอหัวไทร อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอชะอวด อำเภอปากพนัง ในปัจจุบันจึงมักมีปัญหาในการประพฤติปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามหลักเบญจธรรม เช่น ขาดความมีเมตตากรุณาต่อกัน ประกอบอาชีพทุจริต การพูดจาโดยใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ชู้สาว และมีปัญหาอีกมากมายซึ่งกลายเป็นปัญหาสังคมและอาจส่งผลให้การดำเนินชีวิตประจำวันตามหลักเบญจธรรมลดน้อยลงไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันและเป็นกลุ่มสังคมที่ผู้วิจัยสนใจต้องการทราบว่าเมื่อผู้ปกครองนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันแล้ว สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมของผู้ปกครองในการดำเนินชีวิตให้มีความสุข ความสงบในสังคมอย่างยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 204 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 (สงศรี ชมภูวงศ์, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 132 คน

เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) แบบสัดส่วน โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม มีทั้งลักษณะคำถามแบบคำถามแบบปลายปิดและเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 65.91 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.09

1.2 จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 30 - 45 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 94 คน คิดเป็นร้อยละ 71.21 และมีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 38 คน คิดเป็นร้อยละ 28.79

1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน คิดเป็นร้อยละ 56.06 และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/อนุปริญญา/ปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 58 คน คิดเป็นร้อยละ 43.94

1.4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวนทั้งสิ้น 41 คน คิดเป็นร้อยละ 31.06 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พ่อบ้าน/แม่บ้าน มีจำนวนทั้งสิ้น 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 น้อยที่สุด

1.5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 5,000 -10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 56 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และมีรายได้ 10,001 -15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.58 มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 น้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวม พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อย พบว่า ด้านสถิติสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสัจจะ และ ด้านสัมมาอาชีวะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันโดยรวมทั้ง 5 ด้าน เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านสถิติสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสัจจะ และ ด้านสัมมาอาชีวะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านกามสังวร ด้านสถิติสัมพัทธ์ และ ด้านสัมมาอาชีวะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุ 30-45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุ 30-45 ปี พบว่า ด้านสถิติสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสัจจะ และด้านสัมมาอาชีวะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อายุ 46 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสถิติสัมพัทธ์ และ ด้านสัมมาอาชีวะ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถี

ชีวิตประจำวัน โดยรวมทั้ง 5 ด้าน การศึกษาระดับประถมศึกษา และการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/อนุปริญญา/ปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย การศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านสติสัมปชัญญะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกามสังวร และด้านสมาธิภาวนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/อนุปริญญา/ปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสติสัมปชัญญะ และ ด้านสมาธิภาวนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.4 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พ่อบ้าน/แม่บ้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านสติสัมปชัญญะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกามสังวร และ ด้านสมาธิภาวนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสติสัมปชัญญะ และ ด้านเมตตา กรุณา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พ่อบ้าน/แม่บ้าน พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเมตตา กรุณา และด้านสมาธิภาวนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.5 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวมทั้ง 5 ด้าน รายได้ 5,000-10,000 บาท รายได้ 10,001-15,000 บาท รายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ 5,000-10,000 บาท พบว่า ด้านสติสัมปชัญญะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกามสังวร และ ด้านสมาธิภาวนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ รายได้ 10,001-15,000 บาท พบว่า ด้านสติสัมปชัญญะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านสัจจะ และด้านเมตตา

กรุณา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ รายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านสัจจะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเมตตา กรุณา ด้านกามสังวร และ ด้านสมาธิสมาธิ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4. ผลการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

4.1 ด้านเมตตา กรุณา ได้แก่ ปลุกจิตสำนึกให้มีความกรุณาต่อสัตว์ ควรช่วยเหลือสัตว์ที่ได้รับความลำบาก เข้าวัดทำบุญบ่อย ๆ ควรให้ได้ทำกิจกรรมลดละเลิกการกลั่นแกล้งผู้อื่น ควรเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมการช่วยสงเคราะห์สัตว์ที่อดอยากไร้เจ้าของ

4.2 ด้านสมาธิสมาธิ ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ลดละเลิกการฉ้อโกง เบียดเบียน ทรัพย์สินทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น ส่งเสริมอาชีพเสริมแก่ผู้ปกครองนักเรียน ที่ว่างงาน หางานทำโดยใช้เวลารว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมให้ลดละเลิกการเอาเปรียบผู้อื่น ทั้งด้านทรัพย์สิน และโอกาสในการทำงาน

4.3 ด้านกามสังวร ได้แก่ ควรส่งเสริมให้มีความสำรวมในกามคุณโดยจัดกิจกรรม ให้ได้เข้าวัดฟังธรรมทำใจให้สงบ ควรส่งเสริมให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ควรมีการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีความสำรวมระวังในการประพฤติตนกับเพศตรงข้ามในทุกโอกาส ให้ เกียรติกับเพศตรงข้าม

4.4 ด้านสัจจะ ได้แก่ ส่งเสริมให้มีการพูดคำจริงคำสัตย์อันเป็นเหตุที่ไม่ทำให้คน อื่นเดือดร้อน ไม่โกหกพูดแต่คำจริง แนะนำแนวทางและอธิบายเหตุผลให้เข้าใจหลักของความ จริงใจควรให้ได้ทำกิจกรรมส่งเสริมการพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์มีสาระต่อส่วนรวม ควรส่งเสริมให้ ได้รับการฝึกทักษะการพูดที่ดีไพเราะอ่อนหวานต่อผู้อื่น

4.5 ด้านสติสัมปชัญญะ ได้แก่ ส่งเสริมให้ทำสมาธิเจริญกรรมฐาน อ่านหนังสือ ธรรมะในเวลาว่าง ส่งเสริมให้ได้เข้าวัดปฏิบัติธรรม จัดกิจกรรมฝึกการใช้สติร่วมกันระหว่าง ผู้ปกครองกับนักเรียน เช่นเล่นเกมสื่ กีฬา ฯลฯ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัย

ได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตอยู่แล้ว ด้วยว่าส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ เป็นผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา และเข้าวัด ทำบุญ รักษาศีลเป็นประจำ มีความเมตตาช่วยเหลือคนและสัตว์อื่น ทำอาชีพสุจริต รักครอบครัวของตนเอง ยึดมั่นในสัจจะต่อกัน และไม่ชอบดื่มสุราเมรัย ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สารภี จันทรศรีนวล, 2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม อยู่ในระดับมาก (สารภี จันทรศรีนวล, 2550) สอดคล้องกับงานวิจัยของชะอ้อน จูเมฆา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบางสะพาน หมู่ที่ 7 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบางสะพานฯ โดยรวม อยู่ในระดับมาก (ชะอ้อน จูเมฆา, 2551)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสติสัมปชัญญะ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติหลักจริยธรรมคือเบญจธรรมในวิถีชีวิตประจำวันเป็นประจำ เข้าวัดปฏิบัติธรรมรักษาศีลทุกวันพระ ซึ่งสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลาคือการมีสติ สัมปชัญญะ คือ มีความรอบคอบในขณะกระทำกิจการงานต่าง ๆ ด้วยได้รับการสั่งสอนอบรมตั้งแต่วัยเด็ก หรือแม้กระทั่งที่ทำงานก็มีการส่งเสริมให้มีการฝึกสติเป็นประจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวิณนุช ธาระสาร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัด

สมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามหลักเมตตา กรุณา ด้านการปฏิบัติตามหลักสัปปะกัมมาชีวะ ด้านการปฏิบัติตามหลักกามสังวร ด้านการปฏิบัติตามหลักสังกะ และด้านการปฏิบัติตามหลักสติสัมปชัญญะ อยู่ในระดับมาก (ปวิณนุช ธาระสาร, 2552)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสัปปะกัมมาชีวะ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ก็อยู่ในระดับมาก ด้วยว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีความหลากหลายอาชีพ บางอาชีพก็ต้องเสี่ยงต่อการเสียสัจจะความจริงใจ ปฏิบัติตนไม่ชอบด้วยกฎหมายบ้าง แต่ทุกคนก็มีความตั้งใจทำงาน ปฏิบัติตน ในหน้าที่การงาน และอาชีพของตนด้วยความสุจริต มีความเป็นอยู่โดยชอบด้วยธรรม และกฎหมาย มีเพียงส่วนน้อยที่อาชีพบังคับ จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำพันธ์ เศรษฐ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติทางจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทศนคติทางจริยธรรมตามคำสอนทางพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมาก สำหรับทศนคติทางจริยธรรมด้านเบญจศีลเบญจธรรม พบว่า เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติผิดในกาม และมีสัปปะกัมมาชีวะ ประกอบอาชีพสุจริต อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการพูดเท็จ มีความรักใคร่ปรารถนาดีต่อผู้อื่น และมีสติรอบคอบ อยู่ในระดับมาก สำหรับการเว้นจากการดื่มสุราของมีเมา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ลำพันธ์ เศรษฐ์, 2548)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านเมตตา กรุณา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีความเมตตา กรุณาต่อคนอื่นและสัตว์เลี้ยงของตนเอง และสัตว์ตามธรรมชาติ เพราะบางคนทำอาชีพเกษตรกรรมอาศัยพึ่งพาทั้งนก หนู แมลง หรือแม้กระทั่งสุนัขในการเฝ้าไร่ นา สวน ของตนเอง หรือแม้กระทั่งทำอาชีพค้าขายหรืออาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่ก็มักจะเลี้ยงสุนัข หรือนก หรือปลาไว้ มีความผูกพันกับสัตว์ เหตุผลนี้จึงทำให้ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญกับชีวิตของคนอื่น และสัตว์อย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชะอ้อน จูเมฆา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ

สมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบางสะพาน หมู่ที่ 7 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบางสะพานฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีเหตุผล ด้านความกตัญญูกตเวที ด้านความประหยัด ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านความเสียสละ ด้านความสามัคคี ด้านความเมตตากรุณา และด้านความยุติธรรม อยู่ในระดับมาก (ชะอ้อน จูเมฆา , 2551)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ที่ว่า การมีความรักและปรารถนาอยากให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีความรักใคร่ปรารถนาจะให้คนอื่นเป็นสุข ตนเองเมื่อได้รับความสำราญแล้ว ก็อยากให้คนอื่นได้บ้าง มีความเกื้อกูลกันและกัน ด้วยว่าการเจริญเมตตา กรุณา ถ้าเจริญดีแล้ว มีคุณแก่ผู้เจริญได้ทั้งทางโลกและทางธรรม คือ ทางโลกย่อมเป็นเหตุให้ต่างคนต่างมีความรักใคร่กันถึงกัน เป็นเหตุไม่เบียดเบียนกัน ทางธรรม ผู้เจริญธรรม 2 ประการนี้อยู่บ่อย ๆ เมตตา ย่อมกำจัดความพยาบาท กรุณา ย่อมกำจัดความมีวิหิงสา ความเบียดเบียนกัน สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า เบญจธรรม ในสิกขาบทที่หนึ่ง เมตตา กรุณา ได้แก่ ความรักใคร่ปรารถนาจะให้เขาเป็นสุข ตนได้รับความสำราญแล้ว ก็อยากให้คนอื่นได้บ้าง คุณข้อนี้เป็นเหตุให้มนุษย์คิดเกื้อกูลกันและกัน การแสดงเมตตา เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกคนควรทำ เพราะแต่แรกเราต้องอาศัยความเมตตาของผู้อื่นมาก่อน จึงมีชีวิตยืนมาได้ ชั้นแรก บิดา มารดา ครู อาจารย์ มิตรสหาย เมื่อเราโตแล้วก็ควรแสดงเมตตาแก่ผู้อื่นบ้าง เช่น มีลูกแล้วไม่เอาเป็นธุระเลี้ยงดูรักษา พบคนขัดสน อดข้าวไม่มีจะบริโภค ตนอาจให้ได้ แต่ไม่ได้ให้ ได้ชื่อว่าเป็นคนใจจิต เห็นแก่ประโยชน์ตัว มีหนี้ของโลกติดตัวอยู่ เพราะได้รับอุปการะของโลกมาก่อน เมื่อถึงเวลาเข้าบ้างไม่ตอบแทน เพราะฉะนั้น คนที่ไม่มีความเมตตา ท่านจึงเรียกว่า เป็นคนใจจิต

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ที่ว่า การบริจาคสิ่งของช่วยเหลือให้กับผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ข้อนี้ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ปฏิบัติตนอยู่ในวิถีแห่งธรรมะทางพุทธศาสนา ดังนั้นเมื่อเกิดอุบัตินภัย หรืออุทกภัย ซึ่งเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยทั่ว ซึ่งเกิดเป็นประจำทุกปี และรุนแรงมาก ส่วนใหญ่ก็ได้ช่วยบริจาคทรัพย์ บางคนก็

บริจาคสิ่งของเครื่องใช้ และไปช่วยเบทาพุทซ์แก่ผู้ประสบภัยทุกครั้ง เป็นการแสดงออกถึงความมีเมตตากรุณา ซึ่งความเมตตากรุณาที่แสดงออกต่อบุคคลอื่นนี้ เป็นผลมาจากผู้ปกครองมีเมตตาต่อตัวเอง และปรารถนาความสุขให้เกิดขึ้นกับตัวเอง จึงแสดงเมตตาออกมาภายนอก สอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทรพงษ์ อัมรงค์ปริชาชัย และคณะ ว่านอกจากความเมตตากรุณาต่อตนเองจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขส่วนบุคคลแล้วยังพบว่า ความเมตตากรุณาต่อตนเองเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความกรุณาต่อผู้อื่นที่สำคัญต่อสังคมในปัจจุบันที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อาทิ ปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความเหลื่อมล้ำ (ภัทรพงษ์ อัมรงค์ปริชาชัยและคณะ, 2559) เนื่องจากการที่บุคคลมีความเมตตากรุณาต่อตนเองนอกจากจะมีแนวโน้มที่จะยอมรับในข้อดีและข้อจำกัดของตนเองแล้ว (Neff, K. D., 2003b) ยังเข้าใจในความทุกข์ความเจ็บปวดของผู้อื่นรวมถึงมีความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นนั้นมีความสุข (Meyer, A. Moran, C. Fitzpatrick, T. Ernst, J. & Körner, A., 2018) ความเมตตากรุณาต่อตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความกรุณาต่อผู้อื่น เนื่องจากความเมตตากรุณาต่อตนเองมีความเกี่ยวข้องสูงกับความกรุณาต่อผู้อื่นในบริบทของการรับรู้ เช่น บุคคลที่มีความเมตตากรุณาต่อตนเองจะมีความตระหนักว่าทุกคนสามารถประสบความยากลำบากและความทุกข์ทรมานได้ทั้งสิ้น เมื่อบุคคลมีการรับรู้เช่นนั้นจึงก่อให้เกิดความกรุณาต่อผู้อื่น จึงกล่าวได้ว่าความกรุณาต่อผู้อื่นมีพื้นฐานมาจาก ความเมตตากรุณาต่อตนเอง จากผลการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความเมตตากรุณาต่อตนเองเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้บุคคลมีความกรุณาต่อผู้อื่น

ด้านสัมมาอาชีวะ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ด้วยว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีความหลากหลายอาชีพ บางอาชีพก็ต้องเสี่ยงต่อการเสียสัจจะความจริงใจ ปฏิบัติตนไม่ชอบด้วยกฎหมายบ้าง แต่ทุกคนก็มีความตั้งใจทำงาน ปฏิบัติตน ในหน้าที่การงาน และอาชีพของตนด้วยความสุจริต มีความเป็นอยู่โดยชอบด้วยธรรม และกฎหมาย มีเพียงส่วนน้อยที่อาชีพบังคับ จึงทำให้ผลออกมาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำพันธ์ เศรษฐ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะคติทางจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะคติทางจริยธรรมตามคำสอนทางพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมาก สำหรับทักษะคติ

ทางจริยธรรมด้านเบญจศีลเบญจธรรม พบว่า เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดินกาม และมีสัมมาอาชีวะ ประกอบอาชีพสุจริต อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการพูดเท็จ มีความรักใคร่ปรารถนาดีต่อผู้อื่น และมีสติรอบคอบ อยู่ในระดับมาก สำหรับการเว้นจากการดื่มสุราของมึนเมา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ลำพัน เศรษฐ, 2548)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ที่ว่า การทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตในอาชีพของตนเอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ประกอบการทำงาน ด้วยความอุตสาหะไม่ทอดทิ้ง มีความซื่อสัตย์ในอาชีพ ไม่คดโกง และเบียดเบียนคนอื่น ด้วยทุกคนเห็นความสำคัญของงานและอาชีพ มีความภูมิใจในอาชีพของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าเบญจธรรม ในสิกขาบทที่สอง สัมมาอาชีวะ ได้แก่ การประกอบอาชีพที่สุจริต เว้นการเลี้ยงชีพในทางที่ผิด คุณข้อนี้ อุดหนุนศีลให้สามารถรักษาได้อย่างมั่นคง ถ้าไม่หมั่นทำมาหากินในทางที่ชอบแล้ว จะได้อะไรเป็นกำลังเลี้ยงชีพเสมอไป จะอาศัยทรัพย์เก่าก็มีแต่จะหมดไป ไม่มีของใหม่เพิ่มขึ้นมาแทน เมื่อไม่มีทรัพย์ใหม่เลี้ยงชีพ ความยากจนบีบคั้นเข้า ก็ไม่อาจอยู่ในศีลได้ จะรักษาให้บริสุทธิ์ ก็ด้วยความลำบากแสนเข็ญ คนมีศัลยากจนโดยมาก เพราะเหตุนี้ ถ้าเขาหมั่นประกอบการทำงานหาเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ ได้ทรัพย์มากก็จะได้เป็นเครื่องจับจ่ายใช้สอยเลี้ยงชีพ ทั้งเป็นกำลังรักษาสุจริตให้มั่นคงด้วยทางที่ชอบ แม้เว้นจากมิฉฉาชีพแล้ว ก็ยังต้องประกอบด้วยกิริยาที่ประพฤติเป็นธรรมในการหาเลี้ยงชีพอีก คือ 1. ประพฤติเป็นธรรมในกิจการ ได้แก่ การซื้อตรงในกิจการงาน เช่น คนเป็นลูกจ้างก็ทำงานด้วยความอุตสาหะตั้งใจ ตรงตามเวลา มาเช้า เลิกทีหลัง ไม่บิดพลิ้วหลีกเลี่ยงงาน 2. ประพฤติเป็นธรรมในบุคคล ได้แก่ การประพฤติที่ปราศจากอคติ เช่น ตนเป็นนายจ้าง จ่ายค่าจ้างตามสัญญา หรือตามแรงงาน เป็นพ่อค้าก็ขายสินค้า เท่าที่ราคากำหนดไว้แก่คนทุกชั้นที่มาซื้อของเสมอไป ไม่ประพฤติเห็นแก่ได้ เช่น คนโง่เขลา ก็ขายแพง ๆ คนฉลาดก็ขายตามตรง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ที่ว่า การทำงานด้วยความเป็นธรรมที่ปราศจากอคติ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ด้วยผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีคนมาก เช่นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือบริษัท หรือราชการ โรงงาน ห้างร้านใหญ่ ๆ ดังนั้นเมื่อมีคนมากการปฏิบัติตนเองก็สำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคนมีความรัก และความปรารถนาดีต่อกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้า หรือลูกน้องก็ตาม ความเป็นธรรมซื่อสัตย์สุจริต สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า

เบญจธรรม ในสิกขาบทที่สอง สัมมาอาชีวะ ได้แก่ การประกอบอาชีพที่สุจริต เว้นการเลี้ยงชีพในทางที่ผิด คุณข้อนี้ อดทนุศลให้สามารถรักษาได้อย่างมั่นคง ถ้าไม่หมั่นทำมาหากินในทางที่ชอบแล้ว จะได้อะไรเป็นกำลังเลี้ยงชีพเสมอไป จะอาศัยทรัพย์เก่าก็มีแต่จะหมดไป ไม่มีของใหม่เพิ่มขึ้นมาแทน เมื่อไม่มีทรัพย์ใหม่เลี้ยงชีพ ความยากจนบีบคั้นเข้า ก็ไม่อาจอยู่ในศีลได้ จะรักษาให้บริสุทธิ์ ก็ด้วยความลำบากแสนเข็ญ คนมีศัลยาจนโดยมาก เพราะเหตุนี้ ถ้าเขาหมั่นประกอบการทำงานหาเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ ได้ทรัพย์มากก็จะได้เป็นเครื่องจับจ่ายใช้สอยเลี้ยงชีพ ทั้งเป็นกำลังรักษาสุนทรียให้มั่นคงด้วยทางที่ชอบ แม้เว้นจากมิถิลาชีพแล้ว ก็ยังต้องประกอบด้วยกิริยาที่ประพฤตินี้เป็นธรรมในการหาเลี้ยงชีพอีก คือ ประพฤติเป็นธรรมในบุคคล ได้แก่ การประพฤติที่ปราศจากอคติ เช่น ตนเป็นนายจ้าง จ่ายค่าจ้างตามสัญญา หรือตามแรงงาน เป็นพ่อค้า ก็ขายสินค้า เท่าที่ราคากำหนดไว้แก่คนทุกชั้นที่มาซื้อของเสมอไป ไม่ประพฤติเห็นแก่ได้ เช่น คนโกงเวลา ก็ขายแพง ๆ คนฉลาดก็ขายตามตรง

ด้านกามสังวร พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสำรวมในคู่ครองของตนเองและไม่ล่วงละเมิดคู่ครองของผู้อื่น มีความอดทนต่อการถือผิดในกามคุณ มีจิตใจมั่นคง รักคู่ครองของตนเอง และมีความสำรวมในกามคุณ 5 เป็นผู้รักครอบครัว ให้ความสำคัญกับครอบครัวเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวิณนุช ณะสาร ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามหลักเมตตากรุณา ด้านการปฏิบัติตามหลักสัมมาอาชีวะ ด้านการปฏิบัติตามหลักกามสังวร ด้านการปฏิบัติตามหลักสัจจะ และด้านการปฏิบัติตามหลักสติสัมปชัญญะ อยู่ในระดับมาก (ปวิณนุช ณะสาร, 2552)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ที่ว่า การมีความรักและความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองของตนเอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุตรหลาน

ของตนเอง และมีความรักต่อลูก เห็นความสำคัญของลูกเป็นอันดับหนึ่ง อีกประการก็ยึดมั่นในคุณธรรม คือความซื่อสัตย์ต่อสามีและภรรยาตนเอง หรือที่เรียกว่า ปติวัตร ประพฤติซื่อสัตย์ต่อสามี และสทาร์สันโดษ ได้แก่ ความยินดีด้วยภรรยาของตน อันเป็นคุณธรรมพื้นฐานของมนุษย์ เป็นส่วนที่ทำให้สังคมสงบสุขได้ เป็นผู้ไม่เสื่อมเสียชื่อเสียง และรักษาประเพณีอันดีงามให้คงไว้ตลอดไปสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า เบญจธรรม ในสิกขาบทที่สาม กามสังวร ได้แก่ ความสำรวมในกาม เป็นกิริยาที่ระมัดระวังไม่ประพฤติดมกมากในกาม คุณข้อนี้ ส่งความบริสุทธิ์ผ่องใสของชายหญิงให้กระจ่างแจ่มใส ชายหญิงเว้นจากกามะสมุจฉาจารแล้ว แต่ยังประพฤติดมกมากอยู่ในกามคุณ ย่อมไม่มีสง่าราศี ตกอยู่ในมลทิน ไม่พ้นการติฉินนินทาไปได้ คุณธรรมข้อนี้ จำแนกตามเพศของบุคคล เป็น 2 คือ 1. สทาร์สันโดษ ความสันโดษด้วยภรรยาของตน เป็นคุณสำหรับระดับของชาย 2. ปติวัตร ความประพฤติเป็นไปตามสามีของตน เป็นคุณสำหรับระดับของหญิง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ที่ว่า การประพฤติดนเหมาะสมตามประเพณีในการมีคู่ครอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประพฤติปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง ยึดมั่นในประเพณีความเป็นพุทธศาสนิกชน มีหลักของพราวาสธรรม คือธรรมของผู้ครองเรือน คือสัจจะ ทมะ ขันติ และจาคะ ทำให้ส่วนใหญ่มั่นคงและพอใจในคู่ครองของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า เบญจธรรม เป็นธรรมเกื้อกูลแก่การรักษาเบญจศีล ผู้รักษาเบญจธรรม ก็คือการทำความดี ควรมีไว้ประจำใจ ดังต่อไปนี้ 3. กามสังวร หรือ กามสญญมะ (Kamasamvara sexual restraint) ได้แก่ ความสำรวมในกาม ความสำรวมระวังรู้จักยับยั้งควบคุมทางกามารมณ์ ไม่หลงไหลในรูป เสียง กลิ่น รส และสัมผัส เป็นคู่กับศีลข้อที่ 3 คือการงดเว้นจากการประพฤติดมกในกาม

ด้านสัจจะ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการไม่พูดคำหยาบ เท็จ โกหก หลอกลวง ส่อเสียด เหลวไหล เพื่อเจ้า การยุยงให้เกิดการแตกแยกกัน และพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ พูดแต่คำจริง มีเหตุผล มีสาระ ถูกกาลเทศะ มีความจริงใจต่อคนอื่นและตนเอง ยึดมั่นในหลักคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำพันธ์ เศรษฐ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติทางจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณี

อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางจริยธรรมตามคำสอนทางพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับมาก สำหรับทัศนคติทางจริยธรรมด้านเบญจศีลเบญจธรรมพบว่า เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดิฉินกาม และมีสัมมาอาชีวะ ประกอบอาชีพสุจริต อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการพูดเท็จ มีความรักใคร่ปรารถนาดีต่อผู้อื่น มีสัจจะ และมีสติรอบคอบ อยู่ในระดับมาก (ลำพันธ์ เศรษฐ, 2548)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ที่ว่า การแสดงความเคารพบุคคลผู้มีพระคุณของตนเอง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีความกตัญญู คือ ความรู้อุปการะที่ท่านได้ทำแล้วแก่ตน กตเวที คือ ความตอบแทนให้ท่านทราบว่าคุณูปการที่ท่านได้ทำแล้ว ต่อผู้มีพระคุณ ยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมต่อบุคคลที่มีพระคุณ เป็นพื้นฐานของคนดี สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า สัจจะ คือความมีสัตย์ ได้แก่ มีความจริงใจความตรง คนที่มีความจริง จะเป็นเด็กก็ทำตามผู้ใหญ่ก็ตาม ย่อมเป็นคนซื่อตรงต่อมิตรสหาย สวามิภักดิ์ คือจงรักภักดีในเจ้าของตน มีความกตัญญูกตเวทีในท่านผู้มีคุณ มีความยุติธรรมหรือเที่ยงธรรม รู้จักผิดรู้จักถูก และว่าไปตามผิดตามถูกในบุคคลในเรื่องทั่วไป กล่าวโดยเฉพาะก็เป็นคนมีวาจาสัตย์ พูดเป็นที่เชื่อถือได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 ที่ว่า ท่านเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประพฤติตนเป็นคนตรง มีวามจริงใจ มีความเที่ยงธรรม คือความประพฤติเป็นธรรมในกิจการอันเป็นหน้าที่ของตน ไม่ทำให้ผิดกิจการงานด้วยอำนาจอคติ คือความลำเอียง ความมีสัตย์ จึงทำให้คนให้มีศีลบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น จึงชื่อว่า กัลยาณธรรม ในสิกขาบทที่ 4 ความมีสัตย์นี้ ท่านจัดว่ามีความสำคัญที่สุดในเบญจศีล 5 ข้อ เพราะถ้าขาดความมีสัตย์แล้ว เบญจธรรมข้ออื่นก็สมบูรณ์ได้ยาก

ด้านสติสัมปชัญญะ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติหลักจริยธรรมคือเบญจธรรมในวิถีชีวิตประจำวันเป็นประจำ เข้าวัดปฏิบัติธรรมรักษาศีลทุกวันพระ ซึ่งสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลาคือการมีสติ สัมปชัญญะ คือ มีความรอบคอบในขณะที่กระทำกิจการงานต่าง ๆ ด้วย

ได้รับการสั่งสอนอบรมตั้งแต่วัยเด็ก หรือแม้กระทั่งที่ทำงานก็มีการส่งเสริมให้มีการฝึกสติเป็นประจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวิณนุช ณะสาร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอ้อมน้อย โสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกะทู้มบะน จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า นักเรียนโรงเรียนอ้อมน้อย โสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกะทู้มบะน จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามหลักเมตตากรุณา ด้านการปฏิบัติตามหลักสัมาอาชีวะ ด้านการปฏิบัติตามหลักกามสังวร ด้านการปฏิบัติตามหลักสัจจะ และด้านการปฏิบัติตามหลักสติสัมปชัญญะ อยู่ในระดับมาก (ปวิณนุช ณะสาร, 2552)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ที่ว่า การวางแผนในการใช้จ่ายทรัพย์สินมีค่าแปรผลอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ก็อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอกะทู้มบะน จังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มุ่งมีความตั้งใจเสมอว่า ทุกคนถ้าต้องการที่จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความเป็นหนี้แล้วละก็ ต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายทรัพย์สินอย่างรอบคอบ ดังนั้นการที่ผู้ปกครองต้องดูแลครอบครัวอย่างดี รู้จักประมาณอาหารที่จะพึงบริโภค รู้จักประมาณในการใช้จ่ายอาหารบริโภค แต่กำลังทรัพย์ที่หามาได้ไม่เพียงพอเกินไปจะไม่กินในวันข้างหน้าถึงจะมีทางหาได้ก็ไม่ควรปล่อยให้อดอยาก เพราะทรัพย์นั้นก็เพื่อใช้จ่ายเลี้ยงตัวเอง และคนอื่นให้ได้รับความสุขสำราญ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 5 ที่ว่า ความมีสติสัมปชัญญะในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอกะทู้มบะน จังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเห็นว่าสิ่งสำคัญที่สุดของการดำเนินวิถีชีวิตคือการมีสติสัมปชัญญะ รอบคอบ รู้ตัวว่ากำลังทำอะไร หมั่นฝึกฝนอบรมตนเองให้มีความเท่าทันสิ่งที่มีมารบกวนจิตใจ ด้วยเป็นผลมาจากการได้ปฏิบัติธรรม และเรียนรู้มาตลอดเวลา ไม่เลินเล่อในการทำงาน คือ ไม่ทอดธุระเพิกเฉย เอาใจใส่ประกอบการงาน ให้ชอบแก่กาลเทศะ ไม่ปล่อยให้การงานอาตุรเสื่อมเสียไป สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า เบญจธรรม ในสิกขาบทที่ห้า สติสัมปชัญญะ ได้แก่ ความระลึกได้ก่อนจะพูด จะทำ จะคิด และความรู้ตัวในขณะพูด ทำ คิด ความมีสติตรวจตราไม่เลินเล่อ มีอาการแยกเป็น 4 สถาน คือ 1. ความรู้จักประมาณอาหารที่จะพึงบริโภค 2. ความไม่เลินเล่อในการทำงาน 3. ความมีสติสัมปชัญญะในการประพฤติดัว 4. ความไม่ประมาทในธรรม

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการศึกษาการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จึงเป็นประเด็นค้นพบที่สำคัญว่า การสร้างครอบครัวคุณธรรม โดยมีผู้ปกครองเป็นต้นแบบที่สำคัญ จะทำให้การอบรมปลูกฝังเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคมประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการนำหลักเบญจธรรมซึ่งเป็นหลักธรรมขั้นพื้นฐานของชาวพุทธไปประยุกต์ใช้และถ่ายทอดให้กับคนอื่น ๆ ภายในครอบครัวได้นั้น จะต้องกระทำเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องดังนี้

มีผู้ปกครองที่เป็นต้นแบบของการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมอย่างชัดเจนมีการถ่ายทอดประสบการณ์ เชื่อมโยงกับหลักเบญจธรรม ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมอย่างลึกซึ้ง โดยนำประสบการณ์เก่ามาเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน การอบรม ถ่ายทอดพฤติกรรมอย่างซ้ำๆ ให้เยาวชนได้จดจำตั้งแต่เยาว์วัย จัดสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการถ่ายทอดหลักเบญจธรรม ผ่านออกมาทางกิจกรรมหรือกิจวัตรประจำวัน ภายในครอบครัว

ดังนั้น หากผู้อำนวยการ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้องในชุมชนทุกคน ควรนำหลักการนี้ไปทำการส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียน รวมถึงนักเรียนทุกคนในโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันให้อยู่ในระดับที่มากที่สุดและรักษามาตรฐานที่ต้นไว้ให้คงอยู่ตลอดไป

สรุป

ผู้ปกครองเป็นต้นแบบของบุตร การประพฤติปฏิบัติของผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดเป็นผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้กับบุตรธิดา มีการสื่อสารและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน การพูดและการกระทำของ

ผู้ปกครองจะถูกถ่ายทอดมายังบุตรธิดา ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองประพฤติปฏิบัติหรือกระทำอย่างไร บุตรธิดาก็จะปฏิบัติหรือกระทำตามนั้น

โดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ปัจจุบันยังมีการประพฤติปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องตามหลักเบญจธรรม เช่น ขาดความมีเมตตากรุณาต่อกัน ประกอบอาชีพทุจริต การพูดจาโดยใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพเป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการอบรมสั่งสอนเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้ปกครองคือผู้ใกล้ชิดเบื้องต้นของเยาวชน ดังนั้นแนวทางการพัฒนาเยาวชนตามหลักเบญจธรรม ผู้ปกครองจึงควรเป็นต้นแบบที่ดี และอบรมเยาวชนให้ปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปลุกจิตสำนึกให้มีความกรุณาการุณต่อสัตว์ ควรส่งเสริมให้ได้ทำกิจกรรมลดละเลิกการทำลายความสุขของผู้อื่น เข้าวัดทำบุญบ่อย ๆ ควรส่งเสริมให้ลดละเลิกการฉ้อโกง เปียดเบียนทรัพย์สินทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น ควรส่งเสริมให้มีความสำรวมในกามคุณโดยจัดกิจกรรมให้ได้เข้าวัดฟังธรรมทำใจให้สงบ ควรส่งเสริมให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ส่งเสริมให้มีการพูดคำจริงคำสัตย์อันเป็นเหตุที่ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ส่งเสริมให้ทำสมาธิเจริญกรรมฐาน และอ่านหนังสือธรรมะในเวลาว่างเป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ผู้อำนวยการ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และ

ทำการส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียน รวมถึงนักเรียนทุกคนในโรงเรียนทุ่งสงสหประชาสรรค์ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักเบญจธรรมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันให้อยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้อื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติธรรม รวมทั้งเกื้อกูลแก่การปฏิบัติธรรม จัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการปล่อยนกปล่อยปลา ถ่ายชีวิต

โค กระบือ นิมนต์พระมาบรรยายธรรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติตามหลักศีล 5 เบญจธรรม 5 อย่างง่าย ๆ และส่งเสริมการทำสมุดบันทึกความดีทั้งผู้ปกครองและนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- Meyer, A. Moran, C. Fitzpatrick, T. Ernst, J. & Körner, A. (2018). Oncology Volunteers The Effect of a Personal Cancer History on Compassion and Psychological Well-Being. (4), 398-406.
- Neff, K. D. (2003b). Self-Compassion: An Alternative Conceptualization of a Healthy Attitude Toward Oneself. Self and identity. (2), 85-102.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เบิร์น-เบส บั๊ค.
- จิราพร ชมพิกุล และคณะ. (2552). รายงานการวิจัย สัมพันธภาพในครอบครัวไทย. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด แท่นทองซินวัณการพิมพ์.
- ชะอ้อน จูเมฆา. (2551). การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบางสะพาน หมู่ที่ 7 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- นิโรธ ทองธรรมชาติ. (2559). วิถีชีวิตและสภาพการณ์ปัจจุบันในสังคมเมือง. Veridian E-Journal Silpakorn University, 9(1), 1669-1687.
- ปวิณนุช ธนะสาร. (2552). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมในการดำเนินชีวิต ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกะห้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ภัทรพงษ์ อามรงค์ปรีชาชัยและคณะ. (2559). อิทธิพลของความเมตตากรุณาต่อตนเองที่มีต่อความกรุณาต่อผู้อื่นและความสุขของจิตอาสา ในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล. ใน สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แมกองธรรมสนามหลวง. (2550). คู่มือธรรมศึกษาชั้นตรี. กรุงเทพมหานคร: พระพุทธศาสนา
แห่งชาติ.

ลำพัน เศรษฐ. (2548). ทศนคติทางจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษา
เฉพาะกรณีอำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

สงศรี ชมภูวงศ์. (2549). การวิจัย.นครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สมิต วุฒิสวัสดิ์. (2552). การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. ใน
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สารภี จันทรศรีนวล. (2550). การนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน
อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย.

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
EFFICIENCY OF CIVIL REGISTRATION SERVICES THAPAIR MUNICIPALITY,
NAKHONSITHAMMARAT PROVINCE, NAKHON SI THAMMARAT
PROVINCE

สุนิสา นารถไพรินทร์

Sunisa Nartpairin

เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Thapair Municipality, Nakhonsithammarat Province, Nakhon Si Thammarat Province, Thailand

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 4,154 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าโดยเปิดจากตารางของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 354 คนใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลชนิดปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านอาคารสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ ขาดการประชาสัมพันธ์ในจุดบริการมีความถี่มากที่สุด จุดงานบริการไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ/ตัดสินใจในปัญหา ไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำจุดบริการ

ตลอดเวลา วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เกิดความเสียหายไม่ได้ซ่อมแซมให้ใช้งานได้อย่างเป็นประจำ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บางกรณีออกหลักฐานใบเสร็จรับเงินล่าช้า แนวทางแก้ไข ควรมีการฝึกอบรมหลักการประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ควรมีการจัดตั้งเวรบริการของเจ้าหน้าที่สับเปลี่ยนหมุนเวียนและมอบหมายความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อคอยบริการประชาชน ในการปฏิบัติงานควรใช้คำ หรือภาษาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่ายในการเรียกแบบพิมพ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ควรมีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้ใช้งานได้อย่างปกติอยู่เป็นประจำ หากมีการชำรุดควรรีบซ่อมแซม ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการเรียกรับเงินค่าธรรมเนียมและออกเอกสารใบเสร็จรับเงินให้กับประชาชนเพิ่มความรวดเร็ว ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: สำนักทะเบียนท้องถิ่น, ทะเบียนราษฎร, เทศบาลตำบลท่าแพ

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows 1) To study the people's satisfaction towards service providing of civil register, local registration office, Tambol Thapae Municipality, Mueang district, Nakhon Si Thammarat province 2) To study the suggestions were concerned with problems and resolutions towards service providing of civil register, local registration office, Tambol Thapae municipality, Mueang district, Nakhon Si Thammarat province, The population for this study were at 4154 persona, sample size by krejcie and Morgan's table, got the sample at the number of 354 persons, accidental sampling was used. The instrument for this study was questionnaire, both closed and open end, statistical analysis i.e. frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation.

The results found that.

The people's satisfaction towards service providing of civil register, local registration office, Tambol Thapae municipality, Mueang district, Nakhon Si Thammarat province by overviews were at high level, when classified in terms of

sexes, ages, degree of educations, occupations, and incomes found that there were at high level,

The suggestions, the problems found that lack of information was the highest frequency, service point was no any staffs for servicing, no staffs work regularly, no repairing of instruments, late of receipt issue, the resolutions found that there should be train the staffs, there should be work regularly at the service center point for servicing people, to use simple language with people for working with people, to easy for understanding, there should be checked instruments which were help in accommodation , if some of them were damage, there should be repaired, there should be regarded to service of people ex, issue of receipt should be fast and clear.

Keyword: local registry office, civil registration, Tha Phae Subdistrict Municipality

บทนำ

เทศบาลเป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอิสระในการปกครองตนเองตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 7 วรรค 2 บัญญัติไว้ว่าให้เทศบาลเป็นทบวงการเมืองมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแห่งกฎหมายนี้และกฎหมายอื่นซึ่งถือว่าเทศบาลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญ เทศบาลเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนเมืองมาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 จนถึงปัจจุบันมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์กรบริหารรูปแบบหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรกกว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารการปกครองตนเองของเทศบาลและได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2478 ตามระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 โดยยกฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิม 35 แห่งขึ้นเป็นเทศบาล และได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวอยู่เป็นระยะ และปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ฉบับที่ 12 พ.ศ.2546 สอดคล้องกับบทบัญญัติหมวดว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2540 ในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการตราพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

มาตรา 12 ทำให้สุขาภิบาลทั่วประเทศ จำนวน 579 แห่ง ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลและได้กำหนดให้เทศบาลตำบลที่จัดตั้งใหม่ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นสำนักทะเบียนท้องถิ่นรับผิดชอบงานทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาลตำบลที่จัดตั้งขึ้นใหม่และมีระบบงานเช่นเดียวกับสำนักทะเบียนอำเภอเดิมที่รับผิดชอบงานทะเบียนราษฎรในเขตพื้นที่เทศบาลก่อนที่จะจัดตั้งเทศบาลท้องถิ่นนั้น (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2546)

เทศบาลตำบลท่าแพ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน่วยงานหนึ่ง โดยยกฐานะจากสุขาภิบาลท่าแพ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. 2542 ซึ่งมีเนื้อที่การปกครองทั้งสิ้น 0.967 ตารางกิโลเมตร การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การทะเบียนราษฎรเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการแจ้ง การรับแจ้ง การจดหรือบันทึกรายการทะเบียนคนเกิด ทะเบียนคนตาย ทะเบียนย้ายเข้า ทะเบียนย้ายออก อย่างเป็นระบบ โดยจะถูกบันทึกลงเป็นข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นเอกสารหลักฐาน แสดงฐานะบุคคลซึ่งเป็นรายละเอียดที่บอกถึงสถานภาพและสถานะของบุคคลนั้น ๆ

งานทะเบียนราษฎรจึงมีความสำคัญมากและยังถือว่าเป็นพื้นฐานของการทะเบียนอื่น ๆ อีกด้วย (สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร, 2536) ซึ่งจากความสำคัญของงานทะเบียนราษฎรดังกล่าวกรมการปกครองจึงได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทะเบียนราษฎรทั้งปริมาณและคุณภาพของการให้บริการในหลายลักษณะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาขอรับบริการ รวมไปถึงการถ่ายโอนงานด้านทะเบียนราษฎรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ ทำให้เทศบาลได้เตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านงานทะเบียนราษฎรที่รับมอบโอนภารกิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงส่งผลให้เทศบาลที่มีความพร้อมในเรื่องงบประมาณ สถานที่ บุคลากร ได้จัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลขึ้นเองโดยแยกออกจากสำนักทะเบียนอำเภอ โดยต้องเจียดเงินรายได้ของเทศบาลมาใช้ในการจัดตั้งสำนักทะเบียนดังกล่าว เทศบาลส่วนใหญ่มิยังมีความพร้อมที่จะจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเป็นของตนเองโดยยังคงใช้สถานที่

และวัสดุอุปกรณ์ร่วมกับสำนักทะเบียนอำเภอและให้บุคลากรที่เป็นพนักงานของเทศบาลไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ เพื่อให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลเป็นการชั่วคราว ซึ่งทำให้การให้บริการยังไม่บรรลุเป้าหมายที่เท่าที่ควร เนื่องจากผู้ให้บริการได้ประสบกับอุปสรรคขัดข้องที่ทำให้การให้บริการล่าช้า และประชาชนไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการเท่าที่คาดหวังไว้ อีกทั้งไม่ได้ตอบโจทย์เรื่องการกระจายอำนาจซึ่งคาดหวังว่าจะเพิ่มการเข้าถึงและความสะดวกในการรับบริการสาธารณะของประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้นจากที่ประชาชนก็ต้องเดินทางไปอำเภออยู่ดี

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการบริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลท่าแพให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการปรับปรุงด้านการบริการงานทะเบียนราษฎรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้สนองตอบความต้องการของประชาชนผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรในการวิจัย (Research Population) ครั้งนี้คือประชาชนผู้มารับบริการด้านงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 4,154 คน จากสถิติการทะเบียนราษฎร ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 กลุ่มตัวอย่างได้โดยวิธีการเปิดจากตารางของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 354 คนใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากผู้มาใช้บริการในงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัด

นครศรีธรรมราช ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 354 คน การสุ่มตัวอย่างได้ใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแจกแบบสอบถามให้กับผู้มารับบริการงานทะเบียนราษฎรในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยให้กรอกความคิดเห็นตามความรู้สึกที่เป็นจริงลงในแบบสอบถามที่แจกให้ ซึ่งการแจกแบบสอบถามนี้จะแจกให้กับผู้มารับบริการทุกวันทีปฏิบัติงาน จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทีกำหนด

เครื่องมือทีใช้ในการวิจัย

เครื่องมือทีใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทีคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยทีเกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ทีต้องการศึกษา และแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยสอบถามชนิดคำถามให้เลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลในฐานะตัวแปรตาม สอบถามประสิทธิภาพการบริการด้านงานทะเบียนราษฎร ซึ่งแต่ละข้อแสดงประสิทธิภาพโดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการให้บริการของเจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างและทดสอบเครื่องมือการวิจัยด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยทีเกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางพื้นฐานในการออกแบบเครื่องมือวิจัย ร่างแบบสอบถามโดยให้คำถามเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 มี 5 ข้อ ตอนที่ 2 มี 20 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดมี 3 ข้อ ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา IOC (Content Validity) ตรวจสอบค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งในแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.964 การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนทีไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่มาใช้บริการในงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ระหว่างเดือน เมษายน - พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม จำนวน 354 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาลงรหัสข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ผล โดยการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตาราง วิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของแต่ละข้อแปลข้อมูลเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ วัดประสิทธิภาพนำเสนอในรูปตารางวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพเป็นภาพรวมในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์อิงกลุ่มด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ วัดระดับประสิทธิภาพในภาพรวม นำเสนอในรูปตาราง การวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดเกณฑ์คะแนนการวัดระดับประสิทธิภาพในภาพรวม นำเสนอในรูปตาราง วิเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข โดยรวบรวมความถี่และนำเสนอในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามและจำแนกข้อมูลที่มีเนื้อหาเดียวกันไว้ เพื่อใช้ในการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล สถิติที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่สถิติพื้นฐาน มีดังนี้ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้ให้บริการ และด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอนก่อน-หลังอย่างยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยาก และความรวดเร็วในการให้บริการมี ต่ำสุด

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผู้ให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น การตอบคำถามชี้แจงข้อสงสัย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ของผู้ให้บริการ และความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องมือในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สถานที่ตั้งของหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมารับบริการ และป้ายข้อความบอกจุดบริการ/ป้ายประชาสัมพันธ์ มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการแก้ไขประสิทธิภาพการให้บริการของงานทะเบียนราษฎร สำนักเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านการให้บริการขาดการประชาสัมพันธ์ในจุดบริการ และจุดงานบริการไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ/ตัดสินใจในปัญหา
2. ด้านผู้ให้บริการไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำจุดบริการตลอดเวลาและในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บางกรณีออกหลักฐานใบเสร็จรับเงินล่าช้า

3. ด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เกิดความเสียหายไม่ได้ซ่อมแซมให้ใช้งานได้อย่างเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขในการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านการให้บริการควรมีการฝึกอบรมหลักการประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ความสามารถ

2. ด้านผู้ให้บริการควรมีการจัดตั้งเวรบริการของเจ้าหน้าที่สับเปลี่ยนหมุนเวียนและมอบหมายความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อคอยบริการประชาชน ในการปฏิบัติงานควรใช้คำหรือภาษาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่ายในการเรียกแบบพิมพ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานและในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการเรียกรับเงินค่าธรรมเนียมและออกเอกสารใบเสร็จรับเงินให้กับประชาชนเพิ่มความรวดเร็ว ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

3. ด้านอาคารสถานที่ ควรมีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้ใช้งานได้อย่างปกติอยู่เป็นประจำ หากมีการชำรุดควรรีบซ่อมแซม

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการให้บริการของงานทะเบียนราษฎร สำนักเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังนี้

1. ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านผู้ให้บริการ และด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากการรับบริการเป็นจุดประสงค์หลักของประชาชนที่เข้ามาติดต่องานทะเบียนราษฎร และยังเป็นหลักสำคัญของการให้บริการที่ดี ทางหน่วยงานที่บริการจึงต้องให้บริการเพื่อให้เกิดความประทับใจ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ประทุมพร พลายเมือง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลนครอุบลราชธานี” พบว่า ประชาชนที่มารับบริการด้านทะเบียนราษฎร ด้านการศึกษา ด้านการคลัง ด้านสำนักการช่าง ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ

ประชาชนต่อการให้บริการเทศบาลนครอุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศ อายุ รายได้และสถานภาพสมรส ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรต้นที่มีความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลนครอุบลราชธานี คือ เพศ อายุ รายได้ และสถานภาพสมรส และจากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ คือ การให้บริการเป็นกันเอง รวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส การพัฒนาบ้านเมืองได้น่าอยู่มีความสะอาดเรียบร้อย สิ่งที่เทศบาลนครอุบลราชธานีควรปรับปรุงเพิ่มเติม คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการในช่วงพักเที่ยง การเก็บขยะในเขตเทศบาลให้เก็บทุกวัช สำหรับปัญหาที่สำคัญ คือ เทศบาลเก็บภาษีสูงเกินไป (ประทุมพร พลายเมือง, 2564)

ด้านการให้บริการ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ด้านการให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอนก่อน-หลังอย่างยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยาก และความรวดเร็วในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่าปัญหาการประชาสัมพันธ์ในจุดบริการ และจุดงานบริการไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ/ตัดสินใจในปัญหาและควรมีการฝึกอบรมหลักการประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการเสริมความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกานแก้ว เปี่ยมมหากุล ได้ศึกษาวิจัย “การให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง โดยภาพรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านบริการทางเลือกและการให้คำปรึกษาหารือ ด้านการให้บริการด้านความสุภาพและช่วยเหลือเกื้อกูล ด้านการให้บริการด้วยการอธิบายและแก้ไขให้ถูกต้องด้านมาตรฐานของการบริการมีด้านการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในการรับบริการ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการบริการด้านข้อมูลข่าว (กานแก้ว เปี่ยมมหากุล, 2550)

ด้านผู้ให้บริการ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผู้ให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น การตอบคำถามชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความสุภาพ

กิจกรรมการยาของเจ้าหน้าที่ของผู้ให้บริการ และความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการจัดตั้งเวรบริการของเจ้าหน้าที่สับเปลี่ยนหมุนเวียนและมอบหมายความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อคอยบริการประชาชน ในการปฏิบัติงานควรใช้คำหรือภาษาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่ายในการเรียกแบบพิมพ์ ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน และในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการเรียกรับเงินค่าธรรมเนียมและออกเอกสารใบเสร็จรับเงินให้กับประชาชนเพิ่มความรวดเร็วถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ ครองยุทธ และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพบริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบบัตรคิวของสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครขอนแก่น” โดยศึกษาความพึงพอใจในด้าน คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านผู้ให้บริการ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านอาคารสถานที่ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่องานทะเบียนราษฎรในระดับพอใจทุกด้าน ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ และรองลงมาคือด้านผู้ให้บริการ และจากผลการพิจารณาในรายชื่อของแต่ละด้านพบว่า ด้านขั้นตอนการให้บริการ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับพอใจอย่างยิ่งสองข้อ คือ การนำระบบคิวมาใช้และเครื่องมออุปกรณ์ทันสมัย ด้านผู้มาให้บริการพบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับพอใจทุกข้อ ด้านประชาสัมพันธ์ ผู้รับบริการมีระดับพอใจสองข้อ คือ ป้ายแนะนำขั้นตอนในการบริการ และเอกสารแนะนำต่าง ๆ ส่วนข้อที่สอบถามเกี่ยวกับสายด่วนเพื่อสอบถามข้อมูลพบว่าไม่พึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่พบว่าผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับพอใจทุกข้อ (ปราโมทย์ ครองยุทธ และคณะ, 2545)

ด้านอาคารสถานที่ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องมือในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สถานที่ตั้งของหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมารับบริการ และป้ายข้อความบอกจุดบริการ/ป้ายประชาสัมพันธ์ มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เกิดความเสียหายไม่ได้ซ่อมแซมให้ใช้งานได้อย่างเป็นประจำ ควรมีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้ใช้งานได้อย่างปกติอยู่เป็นประจำ หากมีการชำรุดควรรีบซ่อมแซม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัฒนา ทิพนกน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ

ปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ พบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การบริหารงานตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย คือ หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม หลักคุณธรรมและนิติธรรม และหลักความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ความพึงพอใจของประชาชนจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอาชีพพบว่า อาชีพรับจ้าง/เกษตรกร มีความพึงพอใจมากกว่าอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษาพึงพอใจมากกว่าระดับอนุปริญาขึ้นไป (สุพัฒนา ทิพนก, 2549)

สรุป

ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านผู้ให้บริการ และด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการให้บริการ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ด้านการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอนก่อน-หลังอย่าง ยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การให้บริการเป็นระบบไม่ยุ่งยาก และความรวดเร็วในการให้บริการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผู้ให้บริการ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผู้ให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น การตอบคำถามชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความสุภาพ กิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ของผู้ให้บริการ และความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และด้านอาคารสถานที่ ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านอาคารสถานที่โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องมือในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สถานที่ตั้งของหน่วยงานสะดวกในการเดินทางมารับบริการ และป้ายข้อความบอกจุดบริการ/ป้ายประชาสัมพันธ์ มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการให้บริการ สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ควรรักษาระดับมากนี้ไว้ และส่งเสริมความรวดเร็วในการให้บริการระยะเวลาการให้บริการมีความเหมาะสมตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการและการให้บริการเป็นอย่างถูกต้องครบถ้วนไม่ผิดพลาด
2. ด้านผู้ให้บริการ สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ควรรักษาระดับมากนี้ไว้ และส่งเสริมความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ โดยให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกันทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ และความซื่อสัตย์สุจริต ในการปฏิบัติหน้าที่ เช่นไม่รับสินบน ไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบประชาชนที่เข้ารับบริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ
3. ด้านอาคารสถานที่ สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่าแพ ควรรักษาระดับมากนี้ไว้และส่งเสริม การจัดทำป้ายข้อความบอกจุดบริการ/ป้ายประชาสัมพันธ์ มีความชัดเจนและเข้าใจง่ายมีเอกสารแผ่นพับแจกสำหรับประชาสัมพันธ์งานทะเบียนราษฎร และความสะดวกของอาคารสถานที่โดยรวม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ควรศึกษาการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลท่าแพ ที่ประชาชนคาดหวัง

เอกสารอ้างอิง

กาบแก้ว เปี่ยมมหากุล. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานปลัดเทศบาลตำบลเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2546). ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน.
- ประทุมพร พลายเมือง. (2564). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลนครอุบลราชธานี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ปราโมทย์ ครอบงุม และคณะ. (2545). รายงานการศีกษาวิจัยความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพบริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบบัตรคิวของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครขอนแก่น. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร. (2536). คู่มือการปฏิบัติงานทะเบียนราษฎร. กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย.
- สุพัฒนา ทิพนก. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช

STATE AND PROBLEM IN THE TEMPLE ABBOTS ADMINISTRATION IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

สันติ ชาญปราณี

Santi Chanpraneet

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

pariyatnantaram@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรได้แก่ พระสงฆ์ในเขตปกครองคณะสงฆ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งหมด จำนวน 543 รูป กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 รูป เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาส ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าด้านสาธารณูปการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรมและด้านการศาสนศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ เมื่อจำแนกตามอายุ พรรษา วุฒิการศึกษาทางโลก วุฒิการศึกษาทางธรรม ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ข้อเสนอแนะมากที่สุดเกี่ยวกับปัญหา ได้แก่ ด้านปัญหาการบริหารงานด้านการสาธารณูปการ คือเจ้าอาวาสขาดการวางแผนในการก่อสร้างอาคาร

เสนาสนะภายในวัดให้เป็นระเบียบมีสัดส่วน แนวทางแก้ไขปัญหามากที่สุดได้แก่ ด้านปัญหาการบริหารงานด้านการสาธารณูปการ คือ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชแต่ละวัดต้องวางแผนให้ความสำคัญกับการวางแผนการก่อสร้างและปรับภูมิทัศน์ให้สวยงาม

คำสำคัญ: การบริหารงาน, เจ้าอาวาส, จังหวัดนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) To study the state and problem in the temple abbots' administration in Nakhon Si Thammarat province. 2) To study the suggestion on state and problem in the temple abbots' administration in Nakhon Si Thammarat province. The population were composed of Sangha's ecclesiastics in Nakhon Si Thammarat province for 543 persons, sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W. Morgan, got the sample at the number of 226 persons, The instrument for data collection was questionnaire. Data analysis by package computer program. The statistics were analyzed as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The state and problem in the temple abbots' administration in Nakhon Si Thammarat province by overviews in six aspects are at moderate level, while consider in each aspects from more to less find that the aspect of public welfare is the highest mean and follow up the aspect of Dhamma dissemination and the aspect of religious study is lowest mean respectively. when classify in terms of ages, periods of monkhood, degrees of secular education, Dhamma studies and periods of abbot's position standing find that there are at moderate level.

2. The suggestion on state and problem in the temple abbots' administration in Nakhon Si Thammarat province. The problem find that; the public welfare aspect, the highest find that the abbot works without planning in construction and dwelling

in temple as clustering. The resolution find that the highest is the aspect of public welfare i.e. the abbot should plan to construct any building or making background as nice as possible.

Keywords: Administration, temple abbots, Nakhon Si Thammarat province.

บทนำ

การบริหารกิจการคณะสงฆ์มีความสำคัญต่อการสร้างความเข้มแข็งและการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของพระพุทธศาสนาในอดีตคณะสงฆ์ถือเป็นตัวแทนหรือเป็นสาวกขององค์สมเด็จพระพุทธเจ้า ซึ่งทำหน้าที่ในการปฏิบัติเผยแผ่ สืบสาน และถ่ายทอดพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่ได้บัญญัติไว้ เพื่อให้ผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนาได้นำพระธรรมคำสอนไปปฏิบัติในชีวิต เพื่อให้ก่อเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม การเผยแผ่สืบสานและถ่ายทอดพระธรรมคำสอนนั้นถือเป็นภารกิจสำคัญที่คณะสงฆ์จะต้องปฏิบัติ นอกจากนั้นแล้วการปฏิบัติและการดำรงชีวิตของพระสงฆ์ตามพระธรรมวินัย จะเป็นการสร้างศรัทธา ความเลื่อมใสให้เกิดขึ้นแก่พุทธศาสนิกชน และเป็นแรงจูงใจให้พุทธศาสนิกชน หันมาเข้าวัดปฏิบัติธรรม เพิ่มพูนคุณภาพชีวิตในการพัฒนาจิตใจ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข (พระมหาอนุศักดิ์ จันทราลักษณ์, 2554)

เจ้าอาวาสนั้นมีภารกิจการบริหารจัดการวัดตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสตามภารกิจของคณะสงฆ์ 6 ด้านคือ ด้านการปกครอง ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ด้านการศาสนศึกษา ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ด้านการสาธารณูปการ และด้านการสาธารณสงเคราะห์เจ้าอาวาสที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวมีภาวะผู้นำ มีกระบวนการและวิธีปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน รวมทั้งมีการพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์พร้อมในด้านพระธรรมวินัย จะส่งผลโดยตรงต่อศรัทธาความเชื่อถือของพุทธศาสนิกชน ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติศาสนกิจทุกอย่างบรรลุตามวัตถุประสงค์โดยง่าย แต่ปัญหาที่ทำให้การบริหารจัดการวัดขาดประสิทธิภาพก็คือ เจ้าอาวาสจำนวนไม่น้อยของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ยังไม่มีทักษะและเทคนิคในการบริหารจัดการวัด และไม่มีวิธีการสั่งสอนประชาชน ปลอ่ยปละละเลยพระภิกษุสามเณรบางส่วนให้ประพฤติปฏิบัติไปตามยถากรรม ไม่มีการศึกษาอบรมพระธรรมวินัยแก่พระภิกษุสามเณรให้ทั่วถึงได้ จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดในจังหวัดนครศรีธรรมราช (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2538) ดังนั้น เจ้าอาวาสจึงมีบทบาทและ

มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการวัดให้มีประสิทธิภาพตามภารกิจของคณะสงฆ์จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางการพัฒนาแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายการบริหารงานของเจ้าอาวาส และจะเป็นประโยชน์แก่คณะสงฆ์ทั่วไป ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์ทุกระดับไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชฝ่ายมหานิกาย ทั้งหมด จำนวน 543 วัด (ข้อมูลจาก: สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครศรีธรรมราช รายงานสรุปจำนวนเจ้าอาวาส วันที่ 30 เดือน มกราคม 2562) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejciec และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 รูป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเจ้าอาวาสและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามเขตการปกครองคณะสงฆ์มหานิกาย

ที่	เขตการปกครองคณะสงฆ์มหานิกาย	จำนวนเจ้าอาวาส	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช	65	27
2	อำเภอปากพนัง	54	23
3	อำเภอทุ่งใหญ่	21	9

ที่	เขตการปกครองคณะสงฆ์มหานิกาย	จำนวนเจ้าอาวาส	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
4	อำเภอพรหมคีรี	17	7
5	อำเภอทุ่งสง	38	16
6	อำเภอท่าศาลา, อำเภอนบพิตำ	63	26
7	อำเภอลิขิต, อำเภอขนอม	38	16
8	อำเภอชะอวด, อำเภอจุฬาภรณ์	49	20
9	อำเภอพระพรหม, อำเภอร่อนพิบูลย์	60	25
10	อำเภอลานสกา, อำเภอนาบอน	32	13
11	อำเภอเชียรใหญ่, อำเภอหัวไทร, อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	66	27
12	อำเภอฉวาง, อำเภอช้างกลาง, อำเภอพิปูน	40	17
รวม		543	226

ที่มา: สำนักงานเลขาธิการคณะจังหวัดนครศรีธรรมราช รายงานสรุปจำนวนเจ้าอาวาส
ณ วันที่ 30 เดือนมกราคม 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทางด้านสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ ข้อมูลและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำแนกตามอายุ พบว่า เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 46-55 ปี จำนวนทั้งสิ้น 76 รูป คิดเป็นร้อยละ 33.63 อายุ 36-45 ปี จำนวนทั้งสิ้น 61 รูป คิดเป็นร้อยละ 26.99 อายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.12 และอายุ 25-35 ปี จำนวนทั้งสิ้น 39 รูป คิดเป็นร้อยละ 17.26

1.2 จำแนกตามพรรษา พบว่า เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีพรรษา 26-35 จำนวนทั้งสิ้น 73 รูป คิดเป็นร้อยละ 32.30 พรรษา 36 พรรษาขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 24.78 พรรษา 16-25 จำนวนทั้งสิ้น 55 รูป คิดเป็นร้อยละ 24.34 พรรษา 5-15 พรรษา จำนวนทั้งสิ้น 42 รูป คิดเป็นร้อยละ 18.58

1.3 จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางโลก พบว่า เจ้าอาวาส ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาทางโลก ส่วนใหญ่ ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 94 รูป คิดเป็นร้อยละ 41.59 ปริญญาตรี จำนวน 64 รูป คิดเป็นร้อยละ 28.32 มัธยม/เทียบเท่า จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 21.24 และประถม/เทียบเท่าน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85

1.4 จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางธรรม พบว่า เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาทางธรรม ส่วนใหญ่ มีนักธรรมชั้นเอก จำนวนทั้งสิ้น 120 รูป คิดเป็นร้อยละ 53.10 นักธรรมชั้นโท จำนวนทั้งสิ้น 79 รูป คิดเป็นร้อยละ 34.95 และนักธรรมชั้นตรี จำนวนทั้งสิ้น 27 รูป คิดเป็นร้อยละ 11.95

1.5 จำแนกตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง พบว่า เจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ส่วนใหญ่ระยะเวลา 31 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 78 รูป คิดเป็นร้อยละ 34.51 ระยะเวลา 21-30 ปี จำนวนทั้งสิ้น 67 รูป คิดเป็นร้อยละ 29.65 ระยะเวลา 11-20 ปี จำนวนทั้งสิ้น 49 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.68 ระยะเวลา 1-10 ปี จำนวนทั้งสิ้น 32 รูป คิดเป็นร้อยละ 14.16

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสใน จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียง ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านสาธารณูปการ รองลงมาได้แก่ ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการศึกษา ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช ของเจ้าอาวาสที่มี อายุ พรรษา วุฒิการศึกษาทางโลก วุฒิการศึกษาทางธรรม ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน อายุ 25-35 ปี อายุ 36-45 ปี อายุ 46-55 ปี และ อายุ 56 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหา น้อย พบว่า อายุ 25-35 ปี ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ ศาสนาธรรม และด้านสาธารณสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อายุ 36-45 ปี พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อายุ 46-55 ปี พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อายุ 56 ปี ขึ้นไป พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามพรรษา พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน มี 5-15 พรรษา 16-25 พรรษา 26-35 พรรษา 36 พรรษา

ขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า พรรษา 5-15 ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านสาธารณสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ พรรษา 16-25 พบว่า ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสาธารณสงเคราะห์ และด้านสาธารณูปการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ พรรษา 26-35 พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสาธารณสงเคราะห์ และด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 36 พรรษา ขึ้นไป พบว่า ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสาธารณูปการ ส่วนด้านการศาสนา และด้านสาธารณสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางโลก พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานของ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน มี ประถม//เทียบเท่า มัธยม/เทียบเท่า ปริญญาตรี ปริญญาโทหรือสูงกว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ประถม//เทียบเท่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาธารณสงเคราะห์ และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ มัธยม/เทียบเท่า พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านการปกครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ปริญญาตรี พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการศึกษาสงเคราะห์ และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ปริญญาโทหรือสูงกว่า พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ส่วนด้านการปกครอง และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางธรรม พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานของ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตาม วุฒิการศึกษาทางธรรม ธรรมชั้นตรี ธรรมชั้นโท ธรรมชั้นเอก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ธรรมชั้นตรี ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการปกครอง และด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ธรรมชั้นโท พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ส่วนด้านการปกครอง และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ธรรมชั้นเอก พบว่า

ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ด้านการศึกษาสงเคราะห์ และด้านการศาสนศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3.5 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาส ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 1-10 ปี 11-20 ปี 21-30 ปี 31 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาธารณูปการ และด้านศาสนศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 11-20 ปี พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ส่วนด้านศาสนศึกษา และด้านการศาสนศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 21-30 ปี พบว่า ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาธารณูปการส่วนด้านการปกครอง และด้านการศาสนศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ 31 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม และด้านการศาสนศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 6 ด้าน มีสภาพปัญหารายด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านการปกครอง ได้แก่ เจ้าอาวาสส่วนใหญ่ขาดทักษะยุทธศาสตร์และวิธีการในเชิงบริหารคนบริหารงาน เจ้าอาวาสมีการปกครองดูแลไม่ทั่วถึงแก่ภิกษุ สามเณร ตลอดจนศิษย์วัด เนื่องจากเจ้าอาวาสมีภารกิจมาก ผู้ที่เข้ามาบวชมีอายุแตกต่างกันระดับการศึกษาต่างกันและมีพฤติกรรมแตกต่างกันเนื่องจากผู้เข้ามาบวชมาจากหลากหลายสถานที่จากครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการปกครอง เจ้าอาวาสมีความรู้ในระดับการศึกษาค่อนข้างน้อยทำให้ขาดความเชื่อมั่นต่อพระภิกษุสามเณร อุบาสก อุบาสิกา ภายในวัด เจ้าอาวาสจะเน้นหนักไปในทางพิธีกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขาดการบริหารตนบริหารคน บริหารงาน ทำให้ขาดประสพการณ์ในการบริหาร

2. ด้านการศาสนศึกษา ได้แก่ ขาดครูสอนนักธรรมและธรรมศึกษา ส่วนครูที่มีอยู่ขาดทักษะในการพัฒนาและการสอน ขาดหลักสูตรในการสอนพระบวชใหม่ บวช 7 วัน สอนอะไร บวช 20 วันสอนอะไร และบวช 3 เดือน สอนอะไร ระบบยังไม่ชัดเจน ผู้เข้ามาบวชไม่ตั้งใจศึกษา

พระธรรมวินัยอย่างจริงจังเพียงแต่บวชตามประเพณีเท่านั้น เจ้าอาวาสมีการสนับสนุนการส่งเสริมการศึกษาภาษาบาลีน้อยมากในแต่ละวัดของจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ได้แก่ การส่งเสริมโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ของแต่ละวัดในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการศึกษา เจ้าอาวาสส่วนใหญ่แล้วจะใช้เงินตนเองให้การสนับสนุนช่วยเหลือแก่นักเรียนผู้ด้อยโอกาส โดยให้การสนับสนุนได้ไม่มากเท่าที่ควร การมอบทุนให้นักเรียนมีปัญหาอยู่ที่ ทุนที่นักเรียนได้รับเป็นเงินจำนวนน้อย ซึ่งไม่สามารถที่จะพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างเต็มที่ การส่งเสริมโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช เจ้าอาวาสแต่ละวัดค่อนข้างให้การสนับสนุนน้อย

4. ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ได้แก่ เจ้าอาวาสจะมุ่งเน้นไปทางพิธีกรรมเสียมากกว่าการเผยแผ่ธรรม เจ้าอาวาสส่งเสริมบุคลากรในด้านเผยแผ่หลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนามาก่อนข้างน้อย เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่แล้วเป็นพระภิกษุที่อายุค่อนข้างมากทำให้การฝึกหัดการเผยแผ่เป็นไปได้ยาก ส่วนใหญ่ขาดทักษะในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนา วัดส่วนใหญ่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชขาดบุคลากรพระนักเผยแผ่ในแต่ละวัด

5. ด้านการสาธารณูปการ ได้แก่ เจ้าอาวาสขาดการวางแผนในการก่อสร้างอาคารเสนาสนะภายในวัดให้เป็นระเบียบมีสัดส่วนที่ดีและเหมาะสม เจ้าอาวาสที่อยู่ห่างไกลตัวเมืองออกไป ยังขาดปัจจัยในการก่อสร้างเสนาสนะ เพียงแต่ปัจจัยจากการทอดผ้าป่าและกฐินไม่เพียงพอที่จะก่อสร้างให้สำเร็จภายในปีเดียว การก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัดเมื่อสร้างเสร็จบริบูรณ์แล้ว จะไม่ค่อยรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย

6. ด้านการสาธารณสงเคราะห์ ได้แก่ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากขาดเงินทุนในการสนับสนุน แต่ละอย่างเจ้าอาวาสส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนลำดับความสำคัญว่าอย่างไรควรทำก่อนอย่างไรควรทำทีหลัง เจ้าอาวาสขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน เพื่อบูรณาการระดมความคิดและทุนในการสร้างสาธารณสงเคราะห์แต่ละด้าน การสาธารณสงเคราะห์เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชจะเน้นหนักไปในการสร้างวัตถุถาวรเสียมาก ขาดการดูแลเรื่องประเพณี วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านการปกครอง ได้แก่ เจ้าอาวาสจะต้องปรับกระบวนการทัศน์และพัฒนาทางด้านการศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไปเพื่อพัฒนาตนเอง ควรตั้งผู้ช่วยดูแลการปกครองที่มีความเชื่อถือและศรัทธาของพระภิกษุสามเณรและอุบาสกอุบาสิกาภายในวัด การปกครองต้องยึดพระธรรมวินัยเป็นหลักใช้กฎระเบียบเถรสมาคม ประกอบการปกครองต้องใช้หลักธรรมาภิบาลมาประกอบในการบริหารงาน บริหารคนและบริหารตนเอง

2. ด้านการศาสนศึกษา ได้แก่ ส่งเสริมครูสอนนักรธรรมให้ไปศึกษาอบรมครูสอนนักรธรรมเพื่อเกิดทักษะในการสอน จัดหลักสูตรของพระบวชใหม่ให้เป็นระบบว่าเรียนอะไรบ้าง เมื่อบวชภายใน 7 วัน บวชภายใน 20 วันหรือ 3 เดือน ควรส่งเสริมการศึกษาบาลีอย่างจริงจัง ผู้ที่เข้ามาบวชใหม่ เจ้าอาวาสจะต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างจริงจัง จัดให้ศึกษาพระธรรมวินัยให้เข้าใจอย่างถูกต้อง ส่งเสริมพระบวชใหม่ให้เข้าสอบนักรธรรมทุกรูป โดยใช้กฎระเบียบบังคับของวัด

3. ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ได้แก่ การจัดหาทุนการศึกษาต้องทำเสมอต้นเสมอปลายเพื่อที่จะพัฒนาการระดมทุนให้มั่นคงแก่นักเรียนและพระภิกษุสามเณรตลอดถึงแม่ชี เจ้าอาวาสควรจัดหาทุนการศึกษาเพื่อตั้งเป็นกองทุนโดยระดมทุนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา การมอบทุนการศึกษาต้องโปร่งใสยึดหลักธรรมาภิบาล ไม่เลือกมอบทุนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การมอบทุนการศึกษาต้องให้ทั่วถึงแก่เด็กยากจนแต่เรียนดี การมอบทุนการศึกษาต้องมอบทุนให้พระภิกษุสามเณรและแม่ชีที่เรียนภาษาบาลีและแผนกสามัญศึกษด้วย

4. ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ได้แก่ เจ้าอาวาสทุกรูปต้องไปเข้าอบรมพระนักเทศน์เพื่อพัฒนาทักษะในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนาแล้วนำมาเทศน์หรือบรรยายธรรมให้ญาติโยมได้เข้าใจในหลักธรรมคำสอนที่ถูกต้อง เจ้าอาวาสแต่ละวัดจะต้องเน้นหลักไปในทางการสอนหลักธรรมให้มาก ลดบทบาทด้านพิธีกรรมลงบ้าง เพื่อให้ญาติโยมได้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปดำเนินชีวิตได้อย่างแท้จริง ต้องส่งเสริมบุคลากรในด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างจริงจังเพื่อสร้างพัฒนาบุคลากรให้เพิ่มขึ้น ต้องหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประกอบเป็นอุปกรณ์ในการบรรยายและสอนธรรมแก่นักเรียนและญาติโยม เพื่อให้เข้าใจหลักธรรมคำสอนมากขึ้น

5. ด้านการสาธารณูปการ ได้แก่ เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชแต่ละวัดต้องวางแผนให้มีความสำคัญกับการวางแผนการก่อสร้างและปรับปรุงทัศนียภาพให้สวยงามและเหมาะสม เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชต้องไปศึกษาวิธีการระดมทุนของแต่ละวัดซึ่งเขามีวิธีการในการระดมทุนโดดเด่นอย่างไรเพื่อนำมาเป็นแนวทางปรับปรุงใช้กับบริบทของตน ถาวรวัตถุภายในวัดเมื่อสร้างเสร็จบริบูรณ์ต้องรักษาความสะอาดให้เรียบร้อยเมื่อเสื่อมชำรุดควรที่จะบูรณะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเดิม ส่วนวัดที่อยู่นอกตัวเมืองออกไปซึ่งขาดปัจจัยในการก่อสร้างเจ้าอาวาสจะต้องขับเคลื่อนแนวคิดที่มีความสัมพันธ์กับวัดภายนอกในต่างจังหวัดและบูรณาการเชื่อมโยงวัดโรงเรียนบ้านเข้าด้วยกัน

6. ด้านการสาธารณสงเคราะห์ ได้แก่ เจ้าอาวาสต้องทำด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถในการสงเคราะห์และสืบทอดพระพุทธศาสนาในการระดมทุน เพื่อสงเคราะห์ด้านสาธารณประโยชน์ให้ครบทุกด้าน การสาธารณสงเคราะห์ต้องจัดลำดับความสำคัญว่าเรื่องไหนเป็นเรื่องเร่งด่วนเรื่องไหนควรที่จะมาทีหลัง เพื่อให้เป็นประโยชน์กับส่วนร่วมมากที่สุด การสาธารณสงเคราะห์เจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราชจะต้องสงเคราะห์ให้ครบทุกด้านทั้งถาวรวัตถุ ด้านการศึกษา การปกครอง หรือประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้เจ้าอาวาสจะต้องรักษาด้วย เจ้าอาวาสต้องบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียน และองค์กรอื่น ๆ ซึ่งใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่เพื่อระดมปัจจัยในการส่งเสริมสาธารณสงเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นไป

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยนำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยง กับแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาส ใน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสส่วนใหญ่แล้ว ยังขาดทักษะความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน ซึ่งมีด้านการปกครอง ด้านการศาสน

ศึกษา ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม ด้านสาธารณูปการ และด้านสาธารณะสงเคราะห์ เพราะว่าเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช นั้นยัง ขาดบุคลากรที่จะให้ความรู้ในการอบรม ขาดวิทยากรที่เข้าใจและสะท้อนสภาพของปัญหาของการบริหารงานของเจ้าอาวาส และขาดการจัดสัมมนาถวายความรู้แก่เจ้าอาวาส ซึ่งมีผลอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหามณเฑียร วรธมโม (ซ้ายเกลี้ยง) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการปฏิบัติงานในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าบทบาทการปฏิบัติงานในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการศาสนศึกษาและด้านการศึกษาสงเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านอื่นๆอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบระดับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา พบว่า พระสังฆาธิการที่มีอายุและจำนวนพรรษาต่างกัน มีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพระสังฆาธิการที่มีตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษาสายสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม และวุฒิทางการศึกษาทางเปรียญธรรมต่างกัน มีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไม่แตกต่างกัน (พระมหามณเฑียร วรธมโม (ซ้ายเกลี้ยง), 2553)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการปกครอง พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปกครอง มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า เจ้าอาวาสต้องเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยให้แก่พระภิกษุ สามเณร และคฤหัสถ์ ที่อยู่ภายในวัด ให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ตามพระธรรมวินัย และคำสั่งของมหาเถรสมาคม และต้องดูแลความเป็นอยู่ของพระภิกษุสามเณรให้ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาขวลิต ขาตเมธี (คงแก้ว) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ศึกษาเฉพาะกรณี พระสังฆาธิการในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า พระสังฆาธิการมีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พระภิกษุสามเณรในจังหวัดภูเก็ตมีความคิดเห็นแตกต่างกันตามสถานภาพ อายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพระภิกษุสามเณรที่มีวุฒิการศึกษาทางเปรียญธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของ

พระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดภูเก็ต ไม่แตกต่างกัน (พระมหาชวลิต ชาติเมธี (คงแก้ว), 2552)

ด้านการศาสนาศึกษา พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาส ในเขตปกครองคณะสงฆ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า การส่งเสริมพระภิกษุสามเณรในการสอบนักธรรมและบาลีตามหลักสูตร รวมทั้งการจัดหาสื่อ เช่น หนังสือพุทธประวัติ หนังสือธรรมะ หนังสือพระธรรมวินัย หนังสือวัฏธรรมและหนังสือบาลีเป็นต้น และจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนให้แก่พระภิกษุสามเณรได้ศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้พระภิกษุสามเณรมีความรู้ แต่การจัดการศึกษานักธรรมและบาลีนั้นยังไม่เป็นไปวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เนื่องจากปัญหาหลายด้านด้วยกัน เช่น ประเมินทางการศึกษา ซึ่งมีคนสอนกับประเมินคนละคนกันซึ่งทำให้ไม่เป็นไปทางเดียวกันและยังมีปัญหาอีกหลายด้านเพียงแต่ยกปัญหาการประเมินผลทางการศึกษาเพื่อเห็นเป็นเด่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหามณเฑียร วรธมโม (ซ้ายเกลี้ยง) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการปฏิบัติงานในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าบทบาทการปฏิบัติงานในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการศึกษาและด้านการศึกษาสงเคราะห์อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านอื่นๆอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบระดับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดพังงา พบว่า พระสังฆาธิการที่มีอายุและจำนวนพรรษาต่างกัน มีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพระสังฆาธิการที่มีตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษาสายสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม และวุฒิทางการศึกษาทางเปรียญธรรมต่างกัน มีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ไม่แตกต่างกัน (พระมหามณเฑียร วรธมโม (ซ้ายเกลี้ยง), 2553) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดเกียรติศักดิ์ สันทวิกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดกระบี่” ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดกระบี่ทั้ง 6 ด้านนั้นได้มีด้านที่มีบทบาทมากที่สุดใน 3 ระดับ โดยเรียงลำดับคือ ด้านการควบคุมและรักษาความเรียบร้อยดีงาม ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและด้านการสาธารณูปการ ส่วนด้านปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการสาธารณสงเคราะห์ และด้านการศึกษา

ศึกษา สำหรับด้านการศึกษาสงเคราะห์ระดับน้อยถึงน้อยที่สุด (พระปลัดเกียรติศักดิ์ สันทวีกุล, 2558)

ด้านการศึกษาสงเคราะห์ พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่า การทำหน้าที่ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การเรียน ทุนการเรียนเป็นต้น เป็นสิ่งที่สามารถทำได้แต่จะบกพร่องไปบ้างเนื่องจาก พระภิกษุสามเณรมีจำนวนมาก จะได้รับการช่วยเหลือทุกรูปนั้น ทำได้ยากทำให้มีข้อบกพร่องเกิดขึ้น แต่เจ้าอาวาสทุกวัดจะต้องพยายามให้สุดความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นการทำหน้าที่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอีกประการหนึ่ง การบริหารกิจการคณะสงฆ์เป็นการบริหารงานของคณะสงฆ์ทุกท่านที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการดูแลคณะสงฆ์ดังนั้นจึงได้มีการออกพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ คือรูปแบบของการปกครองสงฆ์ไว้เพื่อเป็นรูปแบบของการดูแลและการปกครองคณะให้อยู่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยดีงามซึ่งมีหลักการให้คณะสงฆ์พึงปฏิบัติตามแนวคิดต่อไปนี้ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ 1. รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนการศึกษาสงเคราะห์ที่ชัดเจนและต่อเนื่องเช่นการสนับสนุนงบประมาณ โดยเฉพาะโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นการฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนโดยแท้จริง และเป็นการอบรมต่อเนื่องตั้งแต่วัยเยาว์ 2. วัดควรเป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของชุมชนโดยเป็นศูนย์กลางประสานวิทยากรช่วยอบรมประชาชนด้านการอาชีพ ตัวอย่างเช่นหลายวัดได้ดำเนินการอยู่หรือจัดห้องสมุดชุมชนและพัฒนาวัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ศาสนธรรมศาสนาปฏิบัติเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาตามอัธยาศัย

ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสใน จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่างานด้านเผยแผ่ศาสนาธรรมถือได้ว่าเป็นภาระงานหลักของเจ้าอาวาสจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรับภาระในการเผยแผ่ศาสนาธรรมอย่างจริงจังในทุกๆด้าน เพื่อพระสัทธรรมจะดำรงอยู่ได้ก็พระภิกษุเป็นผู้ประกาศธรรม ถึงแม้เจ้าอาวาสจะมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบงานมากมายก็ตาม แต่ต้องผดุงไว้ซึ่งมันคงพระพุทธศาสนา ถึงแม้ว่าเจ้าอาวาสทำหน้าที่อย่างทั่วถึงทุกๆ ด้านนั้นไม่อาจจะเป็นไปได้ ย่อมเกิดช่องว่างอยู่บ้างก็เป็นปกติธรรมดา ขอเพียงแต่เจ้าอาวาสทำตามหน้าที่สุดความสามารถ ก็จะลดปัญหาในด้านนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาขวลิต ชาติเมธี (คงแก้ว) ได้วิจัยเรื่องบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ศึกษาเฉพาะกรณี พระสังฆาธิการใน

จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า พระสังฆาธิการมีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พระภิกษุสามเณรในจังหวัดภูเก็ตมีความคิดเห็นแตกต่างกันตามสถานภาพ อายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพระภิกษุสามเณรที่มีวุฒิการศึกษาทางเปรียญธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดภูเก็ต ไม่แตกต่างกัน (พระมหาชวลิต ชาติเมธี (คงแก้ว), 2552)

ด้านสาธารณูปการ พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสาธารณูปการ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า การวางแผนในการทำงานต่างๆ ขึ้นอยู่กับผู้นำ หรือเจ้าอาวาส กระนั้นกรรมการของแต่ละวัดบางครั้งก็ยังมีบทบาทในการทำหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ส่วนพระภิกษุสามเณรเองก็ไม่มีบทบาทในการดูแลวัดมากนัก จะมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในเรื่องการทำพิธีกรรมมากกว่าที่จะมาดูแลวัดและปกป้องวัด รวมทั้งการปฏิสังขรณ์วัดมากกว่าเรื่องอื่นใด ทำให้ผลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับให้สัมภาษณ์ของพระครูพินิจธรรมสุนทรได้กล่าวไว้ว่า เจ้าอาวาสในเขตการปกครองคณะสงฆ์จังหวัดนครศรีธรรมราชยังขาดยุทธศาสตร์ในการระดมความคิดของชาวบ้านในละแวกวัดและในเขตการปกครองคณะสงฆ์ อีกประการหนึ่งคือ การก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัดเมื่อสร้างเสร็จบริบูรณ์แล้ว จะไม่ค่อยรักษาความสะอาดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และยังได้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พระมหาชวลิต ชาติเมธี (คงแก้ว) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ศึกษาเฉพาะกรณี พระสังฆาธิการในจังหวัดภูเก็ต พบว่า พระสังฆาธิการมีบทบาทในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พระภิกษุสามเณรในจังหวัดภูเก็ตมีความคิดเห็นแตกต่างกันตามสถานภาพ อายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพระภิกษุสามเณรที่มีวุฒิการศึกษาทางเปรียญธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดภูเก็ต ไม่แตกต่างกัน (พระมหาชวลิต ชาติเมธี (คงแก้ว), 2552)

ด้านสาธารณสงเคราะห์ พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานของเจ้าอาวาสในจังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านสาธารณสงเคราะห์ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็อาจได้ว่าการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างวัดและชุมชนเป็นไปเพื่อความสงบสุข สุขทั้งทางกายและทางใจ เนื่องจากวัดมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกสบายแก่สาธารณชน ทั้งเรื่องการอบรมธรรม การสร้างโรงพยาบาล และช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ ทำให้วัดและชุมชนมีความผูกสัมพันธ์กันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดเกียรติศักดิ์ สนิทวิกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของ พระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดกระบี่” ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์จังหวัดกระบี่ทั้ง 6 ด้านนั้นได้มีด้านที่มีบทบาทมากที่สุดใน 3 ระดับ โดยเรียงลำดับ คือ ด้านการควบคุมและรักษาความเรียบร้อยดีงาม ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและด้านการสาธารณูปการ ส่วนด้านปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการสาธารณสงเคราะห์ และด้านการศาสนศึกษา สำหรับด้านการศึกษาสงเคราะห์ระดับน้อยถึงน้อยที่สุด (พระปลัดเกียรติศักดิ์ สนิทวิกุล, 2558) และสอดคล้องกันแนวคิด การบริหารคณะสงฆ์ การสาธารณสงเคราะห์เป็นการแสดงบทบาทของพระภิกษุสงฆ์ ในด้านสังคมสงเคราะห์ทั้งการสงเคราะห์บุคคลและสาธารณสงเคราะห์ โดยมีพระภิกษุสงฆ์เป็นผู้นำชุมชนในการบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบพิบัติต่าง ๆ เพราะพระภิกษุสงฆ์เป็นศูนย์กลางเชื่อมประสานระหว่างคนจนกับคนรวย ปัจจุบันที่ได้รับบริจาคมามาก ภิกษุสงฆ์ ก็ใช้ทำประโยชน์เป็นสาธารณกุศลและช่วยเหลือบุคคล ผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาสดังกล่าวแล้ว การสาธารณสงเคราะห์ เป็นการจัดให้การสงเคราะห์ ในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้อุปถัมภ์บำรุงวัด ทายกทายิกาของวัด หรือประชาชนทั่วไปวัดเป็นส่วนหนึ่งของสังคมวัด อยู่ได้ก็ต้องพึ่งบ้าน และบ้านอยู่ได้ ก็ต้องพึ่งวัดวัดเป็นศูนย์กลางของสังคม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งทางใจของประชาชน เมื่อประชาชนเดือดร้อนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็เป็นหน้าที่ทางวัด จะต้องจัดการสงเคราะห์ช่วยเหลือการสาธารณสงเคราะห์จึงเป็นหน้าที่ของวัด และเจ้าอาวาสจะต้องดำเนินการบริหารงานทุกด้านเกี่ยวกับการสงเคราะห์ประชาชนในขอบเขตที่วัด จะสามารถจัดได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ว่าวัดเป็นของประชาชนเป็นที่ทำบุญบำเพ็ญกุศลตามประเพณีของชาวบ้านของวัดภิกษุสงฆ์ สามเณร ในวัดอันมีเจ้าอาวาสเป็นหัวหน้าปกครองดูแล รักษาวัด มีหน้าที่ให้ความสะดวกแก่ประชาชน ในการทำบุญบำเพ็ญกุศลทั้งที่บ้านและวัด หรือที่อื่นใดในหมู่บ้าน ตำบลที่ตั้งวัดนั้นและหน้าที่จัดการสาธารณสงเคราะห์อื่น ๆ แก่ประชาชน ในส่วนที่อยู่ในสมณวิสัยที่น่าจะจัดได้

สรุป

วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการปฏิบัติศาสนกิจ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่คนในชุมชน สั่งสอนให้เป็นคนดี ดังนั้นวัดจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะความเชื่อถือของคนในสังคมหรือพุทธศาสนิกชนจะเคารพนับถือพระสงฆ์ว่าเป็นผู้นำทางปัญญา สามารถพัฒนาตัวตนของคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียง วัดมีหน้าที่ในการพัฒนา คุณธรรม ความดีของคนในสังคมให้เจริญอย่างเป็นรูปธรรม จึงทำให้วัดมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามภารกิจ 6 ด้าน ของมหาเถรสมาคมให้ ครบคลุม โดยการดำเนินภารกิจ 6 ด้าน ดังกล่าวมาข้างต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของพระพุทธศาสนา ที่ครอบคลุม ได้แก่ ศาสนธรรม ศาสนบุคคล ศาสนวัตถุ และศาสนพิธี ดังนั้น การบริหารวัดจึงมีความสำคัญยิ่งในสังคมปัจจุบัน และเป็นสิ่งจำเป็นที่เจ้าอาวาสจะต้อง เรียนรู้และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เพราะวัดเป็นศาสนสถานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และเป็นศูนย์กลางของสังคม การบริหารวัดอย่างเหมาะสมจะส่งผลให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในวัดทั้งเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปกครอง คณะสงฆ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและขจัดปัญหาให้หมดไป และส่งเสริมการปกครองต้องใช้หลักธรรมภิบาลมาประกอบในการบริหารงาน บริหารคน และบริหารตนเอง
2. ด้านการศาสนศึกษา คณะสงฆ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและขจัดปัญหาให้หมดไป โดยมีการจัดหลักสูตรของพระบวชใหม่ให้เป็นระบบว่าเรียนอะไรบ้าง เมื่อบวชภายใน 7 วัน บวชภายใน 20 วัน หรือ 3 เดือน
3. ด้านการศึกษาสงเคราะห์ คณะสงฆ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและขจัดปัญหาให้หมดไป การทำหน้าที่ช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เช่น อุปกรณ์การเรียนทุนการเรียน และโครงสร้างของโรงเรียนเองนั้น
4. ด้านการเผยแผ่ศาสนาธรรม คณะสงฆ์เขตปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและขจัดปัญหาให้หมดไป เจ้าอาวาสแต่ละวัดจะต้องเน้นหนักไปในทางการสอนหลักธรรมให้มาก

ลดบทบาทด้านพิธีกรรมลงบ้างเพื่อให้ญาติโยมได้หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปดำเนินชีวิตได้อย่างแท้จริง

5. ด้านสาธารณูปการ คณะสงฆ์เขตปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและจัดปัญหาให้หมดไป เพื่อส่งเสริมให้ถาวรวัตถุภายในวัดเมื่อสร้างเสร็จบริบูรณ์ต้องรักษาความสะอาดให้เรียบร้อย เมื่อเสื่อมชำรุดควรที่จะบูรณะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเดิม

6. ด้านสาธารณะสงเคราะห์ คณะสงฆ์เขตปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงและจัดปัญหาให้หมดไป เจ้าอาวาสต้องทำด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถในการสงเคราะห์และสืบทอดพระพุทธศาสนาในการระดมทุน เพื่อสงเคราะห์ด้านสาธารณะประโยชน์ให้ครบทุกด้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทการบริหารกิจการ คณะสงฆ์ทุกระดับ เพื่อจะได้สามารถนำผลการวิจัย มาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์กรต่อไป

2. ควรศึกษาสภาพปัญหาของคณะสงฆ์ทุกระดับในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อจะได้สามารถนำผลการวิจัย มาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์กรต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2538). วัดในฝัน. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนากระทรวงศึกษาธิการ.
- พระปลัดเกียรติศักดิ์ สีนทวิกุล. (2558). บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ จังหวัดกระบี่. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระมหาขวลิต ขาดเมธี (คงแก้ว). (2552). บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีพระสังฆาธิการในจังหวัดภูเก็ต. ใน สาขารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหามณเฑียร วรธมโม (ซ้ายเกลี้ยง). (2553). บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดพังงา. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาอนุศักดิ์ จันทราลักษณ์. (2554). ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตจังหวัดมหาสารคาม. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

**การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช
POLITICAL PARTICIPATION OF HIGHER VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS, NAKHONSITHAMMARAT TECHNICAL COLLEGE**

ดวงใจ อยู่เถาว์

Duangjai Youthao

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช จำนวน 917 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA (F- test) และเมื่อพบว่า ค่า F มีความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไป

ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง พบว่า อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ ข้อที่ว่า บางคนเห็นว่าการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองเป็นการสร้างความแตกแยก แนวทางแก้ไขปัญหามีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ ข้อที่ว่า ควรสนับสนุนการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางเวทีสาธารณะของวิทยาลัย

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การเมือง, วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช, เลือกตั้ง

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows. 1) To study the political participation of higher vocational certificate students, Nakhon Si Thammarat Technical college. 2) To compare the political participation of higher vocational certificate students, Nakhon Si Thammarat Technical college in terms of average grades, class levels, parents occupations and parents monthly incomes as differently. And 3) To study the suggestion on problem and resolution on political participation of higher vocational certificate students, Nakhon Si Thammarat Technical college. There are about 917 persons, sample size with Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 274 persons. Data collection by questionnaire. The statistics were applied as follows; frequency, percentage, mean, standard deviation, (t-test), one way ANOVA (F-test). and LSD method.

The findings were as follows.

1. The political participation of higher vocational certificate students, Nakhon Si Thammarat Technical college by overview was at more level when considered in

each aspect found that the aspect of political news following was the highest mean and followed up the aspect of election campaign and election right play and the aspect of political activity participation was the lowest mean respectively, classified in terms of average grades, class levels, parents occupations and parents monthly incomes found that there were at more level.

2. The comparative results on political participation of higher vocational certificate students, Nakhon Si Thammarat Technical college in terms of average grades, class levels, parents occupations and parents monthly incomes found that there were different as statistically significance at .05.

3. The highest frequency of problem found that the aspect of political activity participation i.e. some of them thought that speaking on politics were caused of conflict. The highest frequency of resolution was the aspect of political activity participation i.e. there should promote conversation on politics with public stage of college.

Keywords: participation, political, Nakhon Si Thammarat Technical College, vote

บทนำ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา จะมีเฉพาะเมื่อมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร เมื่อมีการหย่อนบัตรเลือกตั้งไปแล้ว เหมือนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้เสร็จสิ้นแล้วจะกลับมามีส่วนร่วมอีกครั้ง ต่อเมื่อมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรใหม่ จนเกิดคำถามที่ว่า “การเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง” ทั้ง ๆ ที่โดยหลักประชาธิปไตยแล้ว การเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคนในประเทศ เพราะการเมืองของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์การปฏิวัติเมื่อ 19 กันยายน พุทธศักราช 2549 ที่ส่งผลทำให้สถานการณ์ทางการเมืองมีความผันผวนในอดีต การที่คนหนุ่มสาวร่วมต่อสู้เผด็จการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่สมาชิกพรรค เป็นลักษณะทางอุดมการณ์ร่วมทางการเมืองซึ่งจำเป็นจะต้องสร้างในสังคมไทยในปัจจุบัน และมีความยุ่งยากในหลายกรณีจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าภายหลังการปฏิวัติ 19

กันยายนพุทธศักราช 2549 แล้ว ได้มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และกำหนดให้มีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย มีการรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และให้นักศึกษาซึ่งเป็นคนหนุ่มสาว ที่มีกำลังเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่นักศึกษาโดยทั่วไปยังมีบทบาทค่อนข้างน้อย ด้วยไม่เห็นความสำคัญ เห็นว่าการได้ใครมาบริหารประเทศก็เหมือนกัน ความเป็นอยู่หรือการเรียนหนังสือก็ดำเนินไปตามปกติ ไม่สนใจการเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ไม่เข้าร่วมการเป็นอาสาสมัครกรรมการตามหน่วยเลือกตั้ง มีเพียงบางกลุ่มที่มีความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมการเมือง และก็เป็นไปในแบบที่ว่าใช้โลกโซเชียลร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น และเมื่อคิดเห็นอะไรทางการเมืองก็จะแสดงออกทางความคิดอย่างรวดเร็วตามอารมณ์ สันชาตญาณ ซึ่งขาดการกลั่นกรอง บางครั้งถูกหรือผิดก็ไม่ได้ติดตามหรือตรวจสอบให้ถูกต้อง ทำให้เป็นการเผยแพร่ในสิ่งที่ไม่ถูกต้องแก่คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ ดังปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ตลอดมา ลักษณะดังว่านี้รวมถึงนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชด้วย

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในทุกกระบวนการเมือง โดยมีรูปแบบต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดการติดต่อสื่อสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อันจะทำให้เกิดการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย การตัดสินใจที่ถูกต้อง เป็นการแสดงออกซึ่งข้อเรียกร้อง ความต้องการ ความคิดเห็น ปฏิบัติการ ความพึงพอใจ และการตอบสนอง ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างสนับสนุน ตลอดจนแสดงถึงพันธะความรับผิดชอบระหว่างประชาชนกับผู้ปกครองรัฐบาล หรือตัวแทนของประชาชนที่ทำหน้าที่ดำเนินกิจการบ้านเมืองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนพลเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) เป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีความสำคัญในรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การแสดงประชนามติ หรือแม้แต่ในฐานะนักศึกษาผู้คอยเอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนของตนในองค์การเมือง การปฏิบัติหน้าที่ของนักศึกษาในลักษณะต่าง ๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองปัจจุบัน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาเป็นไปในทิศทางที่สับสนประกอบกับในเวลา นี้ ปัจจุบันนี้นักศึกษายังขาดความรู้ที่ถูกต้องในการมีส่วนร่วม

และนักศึกษาก็ถือเอาแต่ความคิดของกลุ่มตน เป็นหลัก ไม่นิยมที่จะยอมรับหรือรับฟังความคิดเห็นของคนหรือกลุ่มอื่น ๆ ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองในปัจจุบันนี้ของนักศึกษานั้นมีการเกิดปัญหาขึ้น จากปัญหาเล็ก ๆ ก็กลายเป็นปัญหาใหญ่ในระบบการเมือง อันเป็นผลจากการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่มีมากแต่ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจน และไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นทางการเมืองด้วยความมีเหตุความมีผล จึงทำให้การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง อันเป็นฐานของพฤติกรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจอย่างท่องแท้ ตลอดจนเกิดความสำนึกในความสำคัญของสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ทางการเมือง และเกิดความตื่นตัวที่จะใช้สิทธิทางการเมืองหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ด้วยความรับผิดชอบต่อผลประโยชน์ของส่วนรวมเสียไป การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช นับเป็นการศึกษาเรื่องใหม่ที่ยังไม่มีการศึกษาที่เจาะจงอย่างนี้มาก่อน

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัย จึงสนใจทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ว่ามีมากหรือน้อย หรือไม่อย่างไร และมีในระดับใดรวมทั้งการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามปัจจัยส่วนบุคคล เพราะนักศึกษาที่จบจากวิทยาลัยแล้วออกไปทำงานในที่ต่าง ๆ ก็จัดเป็นทรัพยากรบุคคลด้านเทคนิค อันจำเป็น และยังเป็นที่ต้องการของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม ด้วยวัยที่เป็นการเริ่มต้นทั้งการทำงาน และใช้ชีวิตในสังคม อันจะเป็นกำลังที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตยทั้งปัจจุบัน และอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช จำนวน 917 คน (สถิตินักเรียนวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 จึงได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 274 คน

เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การใช้วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554) แบบสัดส่วนโดยเทียบบัญญัติไตรยางค์ และจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้การจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งโครงสร้างออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพ ผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA เป็นการทดสอบค่า เอฟ (F-

test) และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นมีเกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 166 คน คิดเป็นร้อยละ 60.58 และมีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01-4.00 มีจำนวนทั้งสิ้น 108 คน คิดเป็นร้อยละ 39.42

1.2 จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ระดับชั้น ปวส. 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 191 คน คิดเป็นร้อยละ 69.71 และอยู่ระดับชั้น ปวส. 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.29

1.3 จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72 ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งสิ้น 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.04 และผู้ปกครองมีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ/แม่บ้าน มีจำนวนทั้งสิ้น 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24 น้อยที่สุด

1.4 จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ผู้ปกครองมีรายได้ 10,000 - 15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 117 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 33.58 และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.72 น้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.1 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า และเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01-4.00 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เกรดเฉลี่ย 3.00 หรือต่ำกว่า พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01-4.00 พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.2 จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ระดับชั้น ปวส. 1 และระดับชั้น ปวส. 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับชั้น ปวส. 1 พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับชั้น ปวส. 2 พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.3 จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และผู้ปกครองมีอาชีพราชการ/

รัฐวิสาหกิจ/แม่บ้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ/แม่บ้าน พบว่า ด้านการปกครองคณะสงฆ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการศึกษา ส่วนด้านการเผยแพร่พระพุทธศาสนา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.4 จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ 10,000 -15,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้ 10,000 -15,000 บาท พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่างกัน ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน พบว่า

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา

1. ด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ บางคนไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียง บางคนไม่ค่อยได้ช่วยสอดส่องแจ้งคณะกรรมการเลือกตั้งกรณีการซื้อเสียง บางคนไม่ค่อยได้เข้าร่วมเสวนาอภิปรายกิจกรรมทาง

การเมือง บางคนไม่ค่อยได้ร่วมติดแผ่นป้ายโฆษณาติดสติ๊กเกอร์หรือร่วมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ได้แก่ บางคนไม่สนใจข่าวสารทางการเมืองไทยด้วยเบื่อและสนใจเรียนมากกว่าบทความเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่เป็นกลางไม่ค่อยมี สื่อเสียงตามสายของเทศบาลไม่ค่อยได้พูดถึงการเมืองภาคประชาชนเท่าที่ควร บางคนไม่ค่อยรู้นโยบาย และคุณสมบัติของนักการเมืองก่อนการเลือกตั้ง บางคนไม่ได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต

3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ บางคนเห็นว่าการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองเป็นการสร้างความแตกแยก บางคนไม่เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การพูดคุยเรื่องการเมืองมักจะมีในวงแคบ ๆ เฉพาะกลุ่ม บางคนกลัวว่าการชุมนุมจะมีความผิดทางกฎหมาย เวทีสาธารณะหรือประชาพิจารณ์ที่จัดขึ้นในชุมชนมีน้อยไป

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากขึ้น ควรสนับสนุนให้นักศึกษาช่วยเหลือการเลือกตั้งหรือร่วมจัดสถานที่ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเป็นอาสาสมัครของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครศรีธรรมราชควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมเสวนาอภิปรายกิจกรรมทางการเมือง ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้ร่วมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งให้ประชาชนรับทราบ

2. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ได้แก่ ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองไทยโดยจัดสอนบูรณาการภายในวิชาเรียน หน่วยราชการควรผลิตสื่อเกี่ยวกับการเลือกตั้งแจกแก่นักศึกษา ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้การติดตามหาข้อมูลนักการเมือง ควรสนับสนุนให้นักศึกษาให้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตของวิทยาลัย

3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ ควรสนับสนุนการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางเวทีสาธารณะของวิทยาลัย ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเข้า

ร่วมกิจกรรมทางเมืองมากขึ้น ควรสนับสนุนจัดให้มีเวทีสาธารณะหรือประชาพิจารณ์ในชุมชนทุกเดือน ควรปรับทัศนคติของนักศึกษาเรื่องการชุมนุมทางการเมืองให้ถูกต้อง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการติดตามผลการนับคะแนนการเลือกตั้ง อาจเป็นเพราะผลการนับคะแนนมีผลกระทบท่อการดำเนินชีวิต และได้ออกไปใช้สิทธิการเลือกตั้งทุกครั้ง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ และบางกลุ่มมีส่วนร่วมในการจัดทำ จัดหาสิ่งพิมพ์ เพื่อการแจ้งข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมทางการเมืองในชุมชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ จเร มงกุฎทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการศึกษาพบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก (จเร มงกุฎทอง, 2554)

ด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาเห็นว่าตนเองก็มีสิทธิตามระบอบประชาธิปไตยที่สามารถร่วมเป็นส่วนหนึ่งของประชาธิปไตย อีกทั้งมีความเข้าใจในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้ง ว่าอยู่ที่ไหน หน่วยไหน คูหาไหน เมื่อเข้าใจขั้นตอนปฏิบัติ สามารถประชาสัมพันธ์ในส่วนที่ตนเองรู้ให้กับบุคคล เช่น สมาชิกในครอบครัวหรือเชิญชวนให้เพื่อนบ้านในชุมชนได้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะการเลือกตั้งในแต่ละครั้งสามารถกำหนดผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งให้เข้าไปบริหารในองค์กรต่าง ๆ และท้ายสุดต้องมีการประชาสัมพันธ์ผลของการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้ง ว่าจะถูกตัดสิทธิในการลงสมัครเลือกตั้ง และจะกลับมามีสิทธิอีกครั้งเมื่อออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งต่อไป และช่วย

รณรงคืให้คนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้ง ซึ่งจะได้ไม่เสียสิทธิในการลงสมัครเลือกตั้งทางการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาฉลอง กลยาณเมธี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก (พระมหาฉลอง กลยาณเมธี, 2556)

ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า นักศึกษาให้ความสนใจกับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ อาทิ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ใช้เวลาวางจากการเรียนสายอาชีพอ่านข่าวสารเหตุการณ์ทางบ้านเมือง ให้ความสนใจข่าวสารทางการเมืองในประเทศ และต่างประเทศจากสื่อต่าง ๆ อาทิ ห้องสมุดในสถานศึกษา แหล่งหนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ นอกจากนี้นักศึกษาติดตามข่าวสารบ้านเมือง เพราะข่าวสารบ้านเมืองบางครั้งอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนตั้งแต่รายบุคคลไปจนถึงประชาชนกลุ่มใหญ่ ข่าวสารทางบ้านเมืองนอกจากจะติดตามทางสิ่งพิมพ์แล้วยังมีอินเทอร์เน็ต และสื่อต่าง ๆ มากมาย ที่สามารถติดตามได้และเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ให้มีความรู้รอบตัวนอกเหนือจากความรู้ด้านสายอาชีพโดยรับรู้จากข่าวสารทางการเมืองตามสื่อต่าง ๆ ได้ เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการดำเนินชีวิตต่อไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาภราดร ฐานวโร (สุทโธ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง มีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการติดตามสถานการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับมาก (พระมหาภราดร ฐานวโร (สุทโธ), 2553)

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมทางการเมือง มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า นักศึกษาบางกลุ่มไม่ได้เข้าร่วมฟังการปราศรัยแสดงความคิดเห็นทางการเมือง อาจจะเป็นข้อจำกัด ด้านวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการกล้าแสดงออกทางความคิดเห็นต่อการเมือง

รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่เท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับสถานะของผู้นำเสนอเป็นสำคัญ อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมระดับชุมชน จะให้ความเคารพต่อผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสเป็นสำคัญ และในการซื้อสิทธิขายเสียงมีทุกที่ที่มีการเลือกตั้ง ซึ่งมาจากผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่ต้องเข้าไปดำรงตำแหน่งโดยไม่บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ควรจำเป็นสำหรับนักศึกษา ก็คือ ควรร่วมรับฟังการชุมนุมทางการเมือง เพราะจะเห็นว่าความคิดเห็นมีหลากหลาย ผ่านมุมมองและประสบการณ์ต่าง ๆ นอกเหนือจากความคิดเห็นที่นักศึกษามีอยู่ในด้านสาขาวิชาชีพเป็นหลัก อีกทั้งในชุมชนควรเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในระดับชุมชน โดยการเคารพสิทธิทางความคิดไม่ว่าความคิดเห็นนั้น จะไปทางเดียวกันหรือแตกต่างกัน ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และท้ายสุดนักศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงผลเสียจากการซื้อสิทธิขายเสียงซึ่งไม่ส่งผลดีต่อระบอบประชาธิปไตยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรรค์ ศรีจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคสระบุรี” ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง (เสกสรรค์ ศรีจันทร์, 2553)

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่างกัน ดังนี้

2.1 จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาไม่ว่าจะเรียนเก่งหรือไม่ ก็จะมี ความสนใจทางการเมือง เพราะความรักในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ด้วยกระบวนการทางสังคมประกิตทางการเมือง ซึ่งเป็นกระบวนการปลูกฝังและหล่อหลอมทางการเมืองที่มุ่งเน้นให้แก่ทุกคน ดังที่กล่าวกันว่า การเมืองเป็นเรื่องของทุกคน ซึ่งการปลูกฝังและการหล่อหลอมเช่นนี้ ย่อมเป็นเหตุให้ทุกคนมีสิทธิ

ได้รับรู้ และเกิดความรู้สึกนึกคิดหรือมีทัศนคติทางการเมือง อันนำมาสู่ความสนใจใฝ่รู้เรื่อง การเมือง กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ทำให้ไม่พบความแตกต่าง ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาฉลอง กลยาณเมธี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระ มหาฉลอง กลยาณเมธี, 2556)

2.2 จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่ มีระดับชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน ถึงแม้ว่าจะมีช่วงอายุและการเรียนรู้ที่ต่างกัน แต่การร่วมในทาง การเมืองไม่ต่างกัน คือส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมือง และมีความรู้สึกนึกคิดหรือ ทัศนคติทางการเมือง ด้วยครูได้พูดคุยเกี่ยวกับการเมืองไทยอยู่บ่อย ๆ ดังนั้น ย่อมมีลักษณะของ การใฝ่รู้ทางการเมืองและสนใจในเรื่องการเมือง ซึ่งจะติดตามข่าวสารและสถานการณ์ทางการเมือง อย่างต่อเนื่อง และมักมีการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลหรือนักการเมืองทั้งระดับชาติและระดับ ท้องถิ่น ผลจึงออกมาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรร ศรีจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิค สระบุรี” ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคสระบุรีที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ต่างกัน ไม่ได้มีผลให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน (เสกสรร ศรีจันทร์, 2553)

2.3 จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่

มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ก็ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ด้วยว่าส่วนใหญ่ก็มีความสนใจทางการเมืองอยู่เป็นปกติอยู่แล้ว จึงทำให้ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชิต ลิทธิถัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นในเขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุรชิต ลิทธิถัย, 2553)

2.4 จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองมีรายได้ที่ต่างกัน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีความรับผิดชอบสูง มีความคิดเห็น การกระทำ การเข้าร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามแนวคิดของตนเอง อันจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามไปด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางความคิด แต่ก็อยู่บนพื้นฐานของประชาธิปไตยของไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของจร มงกุฎทอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้ามอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายได้ต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จร มงกุฎทอง, 2554)

สรุป

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน

การติดตามข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง พบว่า อยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ที่มีเกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครอง ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ ข้อที่ว่า บางคนเห็นว่าการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองเป็นการสร้างความแตกแยก แนวทางแก้ไขปัญหามีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ ข้อที่ว่า ควรสนับสนุนการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองผ่านทางเวทิสำธารณะของวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การส่งเสริมให้นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ในด้านการรณรงค์หาเสียงและการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง โดยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันรณรงค์การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งในระดับวิทยาลัย ระดับชุมชน และพื้นที่นอกเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช และต่างจังหวัด

2. การร่วมรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง การสังเกตการณ์การเลือกตั้งในแต่ละครั้ง และติดตามผลการนับคะแนนว่าดำเนินการอย่างถูกต้องหรือไม่อย่างไร นอกจากนี้ครูอาจารย์ควรสอดแทรกแนวคิดระบอบประชาธิปไตยในห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้รู้ถึงหน้าที่ของคนไทยที่สามารถใช้สิทธิเลือกผู้แทนของตนให้เข้าไปบริหารงานบ้านเมืองอย่างโปร่งใส และไม่สนับสนุนการซื้อสิทธิขายเสียงจากกลุ่มนักการเมือง

3. การส่งเสริมให้นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นโดยควรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากขึ้น ควรสนับสนุนให้นักศึกษาช่วยเหลือการเลือกตั้งหรือร่วมจัดสถานที่ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเป็นอาสาสมัครของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครศรีธรรมราชควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้า

ร่วมเสวนาอภิปรายกิจกรรมทางการเมือง ควรให้นักศึกษาได้ร่วมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งให้ประชาชนรับทราบ

4. ควรมีวิธีการสอนที่ให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ข่าวสารบ้านเมืองทั้งในอดีตและปัจจุบัน จนสามารถนำมาวิเคราะห์ด้วยตนเองหรือแบ่งกลุ่ม และจัดทำรายงานมาเสนอในชั้นเรียน ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองไทยโดยจัดสอนบูรณาการภายในวิชาเรียน หน่วยงานการควรผลิตสื่อเกี่ยวกับการเลือกตั้งแจกแก่นักศึกษา ควรสนับสนุนให้นักศึกษาให้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตของวิทยาลัย

5. ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมรับฟังการชุมนุมทางการเมือง ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในระดับชุมชนผ่านทางเวทีสาธารณะของวิทยาลัย โดยการเคารพสิทธิทางความคิดไม่ว่าความคิดเห็นนั้น จะไปทางเดียวกันหรือแตกต่างกัน ควรสร้างความตระหนักถึงผลเสียจากการซื้อสิทธิขายเสียงซึ่งไม่ส่งผลดีต่อระบอบประชาธิปไตย ควรสนับสนุนจัดให้มีเวทีสาธารณะหรือประชาพิจารณ์ในชุมชนทุกเดือน ควรปรับทัศนคติของนักศึกษาเรื่องการชุมนุมทางการเมืองให้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง “การร่วมกิจกรรมการวิเคราะห์สถานการณ์การชุมนุมประท้วงที่เกี่ยวข้องกับการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช”

2. ควรศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสนทนากการเมืองผ่านทางเวทีสาธารณะของวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช”

3. ควรศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อเวทีสาธารณะหรือประชาพิจารณ์ในชุมชนหรือท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช”

เอกสารอ้างอิง

- จเร มณฑกฏทอง. (2554). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอฟนพนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามณฑราชวิทยาลัย.
- พระมหาดลอง กลยานเมธี. (2556). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามณฑราชวิทยาลัย.
- พระมหากราดร ฐานวโร (สุทโธ). (2553). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามณฑราชวิทยาลัย.
- สงศรี ชมภูวงส์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยมหามณฑราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช.
- สุรชิต สิทธิฤทัย. (2553). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามณฑราชวิทยาลัย.
- เสกสรร ศรีจันท์. (2553). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคสระบุรี. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.